CHRONOLOGIA

TRIPERTITA EX BEATO NICEPHORO EPISCOPO

Conſtantinopolitano in Latinum olim conuerſa per Anaſtaſium ſedis Apoſtolicæ bibliothecariū,& ante aliquot annos,per Ioach. Camerarium,nunc verò ad fidem Anaſtaſiani exemplaris emendata & notis illuſtrata per Ant. Contium.

CVI

PRÆPOSITVM EST VTRIVSQVE Eccleſiæ Kalendarium Latinum & Græcum.



PARISIIS,

Apud Aegidium Gorbinum, ſub inſigni Spei, prope collegium Cameracenſe.

1573.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

RPJCB

NOBILISSIMO ET OMNIBVS virtutis, eruditionis ac fortunæ bonis ornatiſſimo atque inſtructiſſimo viro, D. Thomæ Redingero Sileſio, Ant. Contius S.

EO conſilio ante aliquot annos breues inſtitutionum pinacas tibi miſeram nobiliſsime Redingere, vt ſi forte mea tibi ſcripta grata forent, multis & locupletioribus & maioribus huius generis ſcriptis quæ nobis domi naſcuntur, inſtructam prope iam, vt audio, bibliothecam tuam adornarem. Verùm quominus & ego tibi antè polliceri ac pronunciare, & tu viciſsim voluntatem erga me tuam renunciare potueris, tot publicas clades & pericula quæ interim Gallias miſerè habuere, in cauſa fuiſſe arbitror. Nam cum pauci omnino Germani in ſchola iuris vbi tum profitebar, reſtitiſſent, Sileſii verò tui longè pauciores, qui verò me de tua incolumitate (quam ſolicitè optabam) certum redderent, prorſus nulli, non deeſſent inſuper qui temere periculoſa quædam nec ſatis comperta nunciarent, diu, fateor, ancipiti hæſi animo, méque dubio quodam luctu afflixi veritus ne quid tibi humanitus contigiſſet. At poſtquam ex nobiliſsimo & generoſiſsimo Dn. Barone à Battemburg, Carolo Hornigk & aliquot contubernalibus meis intellexi, qui te in patria inferiore ſaluum viderant, ſupereſſe te & veſci adhuc aura (vt poeta ait) ætherea, mox tui hocce munuſculi genere ſalutandi deſiderium inceſsit. Nunc tui candoris fuerit & ingenitæ tibi nobilitati, hoc chronographiæ Nicephorianæ munuſculum, quaſi pro tuæ incolumitatis mihi nuntiatæ voto, tibi miſſum, vbicunque nunc terrarum ſis, grata fronte ſuſcipere: & me meliora tibi offer-

re conantem prono promptóque fauore proſequi. Vale Aurelianis Kal. Nouemb. anno mundi 7079. Chriſti 1571.

LECTORI.

En tibi reuera nunc edimus Nicephori chronologiam, quam dicere poſſumus antea ſic fuiſſe editam, vt nec edita videretur nec non edita, vt Ariſtoteles Alexandro reſcribebat. Nam & aliarum Græcarum collatione, & exemplaris quod nobis vir eruditiſsimus P. Pithœus commodauit comparatione diligenter elimatam, & notis, quæ vel ſcrupuloſiſsimis hominibus ſatisfacere queant, illuſtratam damus. cuius ope Græcas hiſtorias, ſynodos, diataxeis, annales à mille & eò amplius annis, cum fructu lectionis maximo legas; & totam annorum mundi rationem, quam hodiéque Conſtantinopolitana eccleſia mordicus tutatur, teneas. Nam diuerſam Latinæ eccleſiæ computationem quæ maxima quoque ratione nititur accuratè à nobis editam habes in Chronicis canonibus Codici Iuſtiniani additis. Porrò vt plenius noſtrum tibi munus conſtaret, præpoſuimus operi vtriuſque eccleſiæ Kalendarium, Latinum quidem ex bibliotheca Nouiomenſi nobis exhibitum, Græcũ verò ex Græco μηνολογίῳ Venetijs anno 1535. excuſo editum, ferijs etiam ex Nomocanonis tit. 7. cap. 1. deſumptis.

EX CICLO PASCHALI GRÆCORVM.

ANNO *mundi, 7080. Indictio 15. cicli Solis 24. Fengarij i. Lunæ cicli 12. Paramone ſeu vigilia Natalium Chriſti, feria ſecunda. Creophagia (ſeu interuallum) dies 48. Triodiõ, (i. initium feſtorum mobilium à Dominica proxima ante ſeptuageſimam Latinorum) incipit Ianuarij die 27. Apocrea Februarij 10. Legale Phaſca Aprilis. 1 Chriſtianorum Paſcha Aprilis 6. Dominica ſanctorum omnium, Iunij. 1. Ieiunium ſanctorum apoſtolorum (i. à Dominica Trinitatis vſque ad vigiliam s. s. apoſtolorum Petri & Pauli) dies 27.*

Secundus Græcorũ Menſis Αὐδυναῖος Signũ Capricorni.
Principium Iani ſancit Tropicus Capricornus.
Menſis IANVARIVS habet dies xxxi.
Luna verò xxx.

Suidas in verbo Αὐδυναῖος, Beda manuſcr. de natura rerũ cap. 14. de Menſibus Græcorum. Ætius Medicus lib. 3. cap. 163.

1	Kal. Ianuar.		A	Circunciſio Domini. περιτομὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας τοῦ μεγάλου.
2	iiii.		B	τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν σιλβέστρου πάπα ῥώμης.
3	iii.	Nonæ	C	
4	ii.		D	
5	NONÆ		E	
6	viii.		F	Epiphania domini, *ſeu Theophania*, τὰ ἅγια θεοφάνια τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ. χυ.
7	vii.		G	Claues terminorum ſeptuageſimæ.
8	vi.	Idus	A	
9	v.		B	
10	iiii.		C	Pauli Heremitæ primi. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης.
11	iii.		D	
112	ii.		E	
13	IDVS		F	Hilarii Epiſcopi Pictau.
14	xix		G	Felicis in Pincis Preſbyteri.
15	xviii.		A	Mauri Abbatis.
16	xvii.		B	προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Πέτρου.
17	xvi.	Kal.	C	Antonii Heremitæ, ſeu Antonii Magni Abbatis. Idem apud Græcos. τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Sol in Aquarium tempore Bedæ.
18	xv.		D	Priſcæ virginis. τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισ. Ἀλεξανδρείας. Ἀθανασίου καὶ κυρίλλου.
19	xiiii.		E	
20	xiii.		F	Fabiani & Sebaſtiani martyrum.
21	xii.		G	Agnetis virginis & matyris.

† *Dominica Phariſæi & Publicani quæ eſt Latinis Dominica proxima ante ſeptuageſimã à qua initiũ feſtorum mobilium ſumũt Græci vocãtque τριώδιον.*

22. 11. A Vincentii Martyris
23. 10. B
24. 9. C
25. 8. D Conuerſio S. Pauli. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπ. Κωνσταντιν. τοῦ θεολόγου.
26. 7. Kal. E 6. Ægyptiorum menſis Mechir. Polycarpi martyris.
27. 6. F Ioannis Chryſoſtomi. ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου. ἡ κυριακὴ τοῦ φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου.†
28. 5. G
29. 4. A
30. 3. B
31. 2. C

Nox habet horas xvi. Dies horas viii.

Suidas in verbo περίτιος Galenus, Ætius, Beda & alij.

Tertius Græcorum menſis περίτιος. Peritius [al. peretius apud Bedam] Signum Aquarii. ⚘al. dat.
Menſe Numæ in medio ſolidi ⚘ſtat ſidus Aquarij.
Menſis FEBRVARIVS. habet dies xxviii. Si Biſſeſtus xxix. Luna xxix.

* *Dominica filij prodigi quæ eſt Latinis Dominica in ſeptuageſima.*

1. Kal. Feb. D
2. 4. E Purificatio B. Mariæ. ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χῦ.
3. 3. No. F τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν, τοῦ θεοδόχου. ἡ κυριακὴ τοῦ ἀσώτου.* Blaſii epiſcopi & martyris.
4. 2. G
5 NONÆ A Agathę virginis & martyris. τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγάθης.
6. 8. B Vedaſti & Amandi epiſcoporum.
7. 7. C Veris initium.
8. 6. Idus D τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου.
9. 5. E Apolloniæ virginis & martyris.
10. 4. ℨ Scholaſticæ virginis. Natal. s. s.

M.M. Zotici &c. Κυριακὴ τῆς ἀποκρέω. Latinis dominica in ſexageſima. ab hac die Græci abſtinent carnis eſu & tempus quo edunt carnes à natiuitate in hunc diem ſc. 48. à natiuitate, vocant κρεοφαγίαν. ſequente autem hebdomada vtuntur caſeo & ouis.

11. 3. Idus G τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου, εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστή.

12. 2. A Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῇ τετράδι καὶ παρασκευῇ τῆς τυροφάγου μετὰ τὴν θ΄. ἐσθίομεν τυρὸν καὶ ὠὰ διὰ τοὺς Ἰακωβίτας καὶ τετραδίτας κατὰ τὸν κανόνα τοῦ Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως.

13. IDVS B

14. 16. C Valentini martyris. Natal. S.S. M.M. Vitalis, Feliculæ & Zenonis.

15. 15. D

16. 14. E Sol in Piſces. Bedæ tempore. Iulianæ virginis & martyris.

17. 13. F Latinis eſt Dominica in Quinquageſima. Κυριακὴ τῆς τυροφάγου i. eſus caſei & butyri hebdomadæ.

18. 12. Kal. G τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, πάπα Ῥώμης. Hinc Græci ieiunium inchoant.

19. 11. A

20. 10. B Dies cinerum.

21. 9. C

22. 8. D Cathedra S. Petri.

23. 7. E Σάββατον πρῶτον τῶν νηστειῶν.

24. 6. F Κυριακὴ πρώτη τῶν νηστειῶν, ἤτοι τῆς ὀρθοδοξίας 1572.

Mathiæ apoſtoli. Locus Biſſexti

25. 5. G vii. Ægyptiorum menſis Phamenoth.

26. 4. A

Græci nõ celebrant hac die ſed 9. die Auguſti. Nomocanonis Tit. 7. c. 1.

27. 3. Kal. B
28. 2. Kal. C

Suidas. vide Machab. li. 2. ca. xi. in fi. Ætium medicũ lib. 3. c. 163.

Quartus Græcorum menſis dyſtros δύςρος. Signum Piſcium.

Procedunt duplices in Martia tempora Piſces.

Menſis MARTIVS. habet dies xxxi. Luna xxx.

1. Kal. Mar. D
2. 6. Non. E δευτέρα κυριακὴ τῶν νηστειῶν.
3. 5. Non. F
4. 4. Non. G
5. 3. Non. A
6. 2. Non. B
7. NONÆ. C Natalis ſanctorum Perpetuæ & Felicitatis.
8. 8. Idus D Prima incenſio Lunæ Paſcalis.
9. 7. Idus E Κυριακή τρίτη τῶν νηστειῶν. τῶν ἁγίων. μ. ἱερομαρτύρων τῶν ἐν σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων.
10. 6. Idus F
11. 5. Idus G
12. 4. Idus A Depoſitio beati Grægorii Papæ.
13. 3. Idus B In Attica miluus apparet.
14. 2. Idus C τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν πύδνῃ.
15. IDVS D ob. Hugonis ſubdiaconi.
16. 17. Kal. E Κυριακὴ τετάρτη τῶν νηστειῶν. 1572.
17. 16. Kal. F
18. 15. Kal. G Sol in Arietem. Dies primus ſeculi.
19. 14. Kal. A
20. 13. Kal. B
21. 12. Kal. C Natal. S. Benedicti abbatis. Æquinoctium. Terminus Paſcalis primus.
22. 11. Kal. D Primum Paſcha & ſedes epactarum.

23.10. E Κυριακὴ πέμπτη τῶν νηστειῶν. 1572.
24. 9. F Concurrentum locus.
25. 8. G Adnunciatio Archãgeli ad S. Mariam dominus noſter Ieſus Chriſtus crucifixus eſt & conceptus. *Græci ſic ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκε.*
26. 7. A
27. 6. Kal. B Reſurrectio domini noſtri Ieſu Chriſti. Octauus menſis Ægyptiorum Pharmuthi.
28. 5. C
29. 4. D σάββατον τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου λαζάρου. ab hac die vſque ad diem octauum poſt paſcha feriæ paſcales indicũtur L. 7. & 8. C. de feriis. Nomocanon, tit. 7. c. 1.
30. 3. E Dominica in Ramis palmarum. 1572. ἡ κυριακὴ τῶν βαΐων. i. ramorũ.
31. prid. Kal. F

v. Græcorum menſis ξανθικὸς xanticos. Signum Arietis.

Reſpicis Apriles Aries Phryxææ Kalendas.

Menſis APRILIS habet dies xxx. *Suidas. lib. 2. Machab. c. 11. in epiſtola Antiochi ad Senatum Iudeor. Ætius Sermo. 3. cap. 164. Euagr. lib. 4. eccleſ. hiſt. c. 9.*

1. Kal. Apr. G
2. 4. A Νομικὸν φάσκα. Id eſt legale phaſca. ſic enim Hebræis ſignificat tranſitum & ſic vocat Gregor. Nazan. in ſermone de paſcha
3. 3. Nonæ B
4. 2. C Natal. S. Ambroſii confeſſoris. ἡ ἁγία καὶ μεγάλη παρασκευή. Sancta & magna paraſceue.
5. NONÆ D Vltima incenſio Lunæ paſcalis. τὸ ἅγιον καὶ μέγαλον σάββατον.
6. 8. E Paſcha, anni 1572. ἡ ἁγία καὶ μεγάλη κυριακὴ τοῦ πάσχα,
7. 7. Idus F
8. 6. G Græcis tota hæc hedomada paſ-

				chalis appellatur, ἡ τ̃ διακαινησίμου, renouationis.
	9. 5.		A	
	10. 4.	Idus	B	
	11. 3.		C	Natalis. s. Leonis papæ. & s. Gedebertæ. Ob. Fredeburgis.
Dominica 1.	12. 2.		D	
poſt paſcha.	13. IDVS		E	Natal. s. Eufemiæ virg. Κυριακὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.
	14. 18.		F	Natal. s.s. Tiburtii & Valeriani & Maximi
	15. 17.		G	
	16. 16.		A	
	17. 15.		B	Sol in Taurum.
	18. 14.		C	
	19. 13.		D	
Dominica 2.	20. 12.		E	Κυριακὴ τῶν μυροφόρων.
poſt paſcha.	21. 11.		F	Natalis dies vrbis Romæ veteris & maximæ, qui dies vocabatur. Quo die Romulus eam vrbem condidiſſe ſcribitur ab hiſtoricis omnibus. Hunc diem feriis adnumerat Valentinianus l. Omnes. C. De feriis.
Apud Græcos ſimiliter s. Marco Euãgeliſtæ hic dies ſacer eſt. Nomoc. Tit.				
7. c. 1.	22. 10.	Kal.	G	
Sciendum eſt	23. 9.		A	Natal. s. Georgii martyr. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος τροπαιοφόρου καὶ θαυματουργοῦ γεωργίου.
Græcos feriari ab omni o-				
pere & iudi-	24. 8.		B	
ciali ſtrepitu,	25. 7.		C	Nata. s. Marci euangeliſtæ & letania maior. Vltimum paſcha. Terminus rogationum.
tã in hac pẽtecoſtes dieta				
te, quàm in	26. 6.		D	Nonus Ægyptiorum menſis Pachon.
quadrageſimalis Ieiunij	27. 5.		E	Κυριακὴ τοῦ παραλύτου.
meditate.	28. 4.		F	Natal. s. Vitalis martyr. ob. donni Balduini epiſcopi.
Domi. 3. poſt paſcha.	29. 3.		G	
	30. 2.		A	Nox hab. horas. x. dies hor. xiiii.

ἡ τετάρτη τῆς μεσοπεντηκοστῆς. feria quarta dimidię rétecoſtes. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰακώβου ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Nomocan. Tit. 7. c. 1.

---

vi. Græcorum menſis Ἀρτεμίσιος Artemiſios. Signum Tauri.

Maius Agenori miratur cornua Tauri.

Menſis MAYVS habet dies xxxi. Luna xxx.

Suidas, Ioſephus, Galenus in comẽt. in epidẽ. Hipocrat. Ætius lib. 3. ca. 163. Euagrius li. 4. c. 5. Inſt. eccleſiaſt. Thucydides lib. 5.

1. Kal. Ma. B Natal. s. Philip. & Iacobi apoſt. A Græcis non celebratur hac die.

2. 6. C ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου. ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ φανέντος σημείου σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ περὶ ὥραν γ τῆς ἡμέρας ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως ἀπὸ τοῦ ἁγίου Κρανίου ἐκτεταμένου δι' ἀστέρων ἕως τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν.

3. 5. Non. D Inuentio s. Crucis. Natal. s.s Iuuenalis, Alexandri, Euentii & Theodoli.

4. 4. E Dominica 4. poſt Paſcha. Κυριακὴ τῆς σαμαρείτιδος.

5. 3. F Aſcenſio domini.

6. 2. G Natal. Ioannis apoſtoli ante port. Latinam. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου ἠγαπημένου, παρθένου, Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

7. Nonæ. A

8. 8. B I. Terminus Pentecoſtes.

9. 7. C (Tranſlatio s. Nicolai) deeſt in illo noſtro. Æſtatis initium habet dies. xci.

10. 6. Idus D Natalis s.s. Gordiani Epimachi, Cyrilli & Petri. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου σίμωνος τοῦ ζηλωτοῦ.

11. 5. E Κυριακὴ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ. Natalis vrbis Conſtantinopolitanæ. Hunc

Dominica 5. poſt paſcha.

diem feriis adſcribit. L. omnes. C. de feriis. Græcum ad hunc locum Calendarium ſeu menologium ita habet. τὰ γενέθλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῦ ἱερομάρτυρος Μωκίου. Notum eſt autem tum ex illo menologio, tum etiam ex Zonara, Cedreno, & aliis illam vrbem Θεοτόκῳ & Deigenitrici ſanctiſſimæ virgini Mariæ fuiſſe ſpecialiter dedicatam.

	12. 4.	Idus	F	Natal. s. s. Nerei, Achillei, Pancratii Obiit Conſtantius.
	13. 3.		G	
	14. 2.		A	Dedicatio eccleſiæ beatæ Mariæ, & dedicatio capellæ quam dominus Harduinus epiſcopus inſtruxit Nouiomi & ordinat. s. Eligii
	15.	Idus	B	Primum Pentecoſte. Aſcenſio domini. ἡ προπεμπτη τῆς ἀναλήψεως.
	16. 17.		C	
Dominica 6 poſt paſcha.	17. 16.		D	
	18. 15.		E	Natal. s. Potentianæ virg. Sol in Geminos. Κυριακὴ τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.
	19. 14.		F	
	20. 13.		G	
	21. 12.	Kalen.	A	τῶν ἁγίων μεγάλων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
	22. 11.		B	
Vigilia pentecoſtes Græci faciunt cõmemoratione͂ omnium à ſeculo dormientium patrũ & fratrum noſtrorum.	23. 10.		C	
	24. 9.		D	Æſtas oritur.
	25. 8.		E	Natal. s. Vrbani Papæ & martyris. pentecoſte. Κυριακὴ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.
	26. 7		F	X. Ægyptiorum mẽſis. PAVNI. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀλφαίου τοῦ ἰουδα
	27. 6.		G	

.8. 5. } Kalen. A
.9. 4. B
o. 3. C Nox habet horas viii. Dies hor.
1. 2. D xvi.

---

rii. Græcorum menſis Δεύπος ſed rectius Δέσιος aut Δαίσιος. Signum Geminorum. *Sic Suidas & Beda. Sic Plutarc. in Arati vita in fine.*

Iunius æquatſs cœlo videt ire Laconas.

Menſis IVNIV habet dies xxx. Luna xxix.

. Kal. Iun. E Natalis s. Nicomedis martyr. Dominica Trinitatis. Κυριακὴ τ ἁγίων πάντων. *Ab hac die vſque ad vigiliam s.s. apoſtolorū Petri & Pauli, Græci ieiunant.*

. 4. } No. F Natalis s.s Petri & Marcellini.
. 3. G
.. 2. A
. Nonæ B
. 8. C
. 7. D
. 6. E Depoſitio s. Medardi epiſcopi & confeſſoris. τȣ ἁγίȣ μεγαλομάρτυρος θεοδώρȣ τȣ̃ ςρατηλάτου.
. 5. } Idus F Natal. s.s. Primi & Feliciani. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλȣ ἀρχ. ἀλεξανδρ.
o. 4. G
. 3. A [Barnabe apoſt] deeſt in illo manu. τῶν ἁγίων ἀποςόλων βαρθολομαίȣ ϗ βαρνάβα.
. 2. B Natal. s.s. Baſilidis, Naboris, Cyrilli & Nazarij.
. Idus C
4. 18. } Kalen. D
5. 17. E Natal. s. Viti mart.
6. 16. F
7. 15. G Sol in cancrum.
8. 14. A Natal. s.s. Marci & Marcelliani.
6. 13 B Natal. s.s. Geruaſij & Protaſij. τȣ̃ ἁγίȣ ἀποςόλȣ Ιούδα ἀδελφȣ̃ τȣ̃ κυρίȣ.

20. 12. C Solſtitium.
21. 11. D
22. 10. E
23. 9 F Vigilia s. Ioannis Baptiſtæ.
24. 8. G Natalis s. Ioannis Baptiſtæ, τὸ γεν-
θλιον τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου κ
βαπτίστου Ιωαννου.
25. 7. A Vndecimus Aegyptiorum menſi
Επηφὶ.
26. 6. **Kalen.** B Natal.s s. martyrũ Ioannis & Paul
& s. Saluij martyris.
27. 5. C τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν Σαμψὼμ τοῦ ξενοδό-
χου.
28. 4. D Vigilia apoſtolorum Petri & Pau-
li, & natalis s. Leonis papæ.
29. 3. E Nata. s.s. Petri & Pauli τῶν ἁγίων
κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ παύλου
30. 2. F ἡ σύναξις τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων δώ-
δεκα ἀποστόλων.
Nox hor. vi. dies hor. xviii.

Beda. Suidas, Euangr. li. 4. hiſt. eccleſ. c. 1. Plutarch. in Camillo Demoſthenes περὶ στεφάνου. vbi ait Corinthios ita vocare hũc menſem qui Athenis dicitur Bœdromion, itẽ Plutar. in Ariſtide.

viii. Græcorum menſis Πανέμος. Signum Cancri.
Solſtitio ardentis Cancri fert Iulius aſtrum.
Menſis IVLIVS: habet dies xxxi. Luna xxix.
1 kal. Iul. G Natalis s. Ardeſi. τῶν ἁγίων καὶ θαυ-
ματουργῶν ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ Δαμι-
ανοῦ τῶν ἐν ῥώμῃ μαρτυρησάντων.
2. 6. A Natalis s.s. Proceſſi & Martiniani,
& s. Monagundæ. ἡ κατάθεσις τῆς τι-
μίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶ
θεοτόκου, ἐν βλαχέρναις.
3. 5. **Nonæ** B Tranſlatio corporis s. Thomæ a-
poſtoli.
4. 4. C Ordo & tranſlatio corporis s. Mar-
tini epiſcopi,
5. 3. D
6. 2. E Octa. Apoſtolorum.
7. NONÆ F

8.	8.		G	τοῦ μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.
9.	7.		A	Natal. s. Effrem.
10.	6.		B	Natal. s.s.martyr.vii. fratrum.
11.	5.	Idus	C	Natal.s. Benedicti Abbatis. τῆς ἁγίας μάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.
12.	4.		D	
13.	3.		E	
14.	2.		F	Dies caniculares.
15.	IDVS		G	
16.	17.		A	
17.	16.		B	
18.	15.		C	Sol in Leonem. Arnulfi epiſcopi & martyr. Obiit Rotbertus rex.
19.	14.		D	S. Arſenii. Obiit Arduinus epiſc.
20.	13.		E	τοῦ ἁγίου ἐν δόξου προφήτου Ἠλιοῦ.
21.	12.		F	Natalis s. Praxedis virginis.
22.	11.		G	Natalis s. Mariæ Magdalenes.
23.	10.		A	Natalis s. Apollinaris martyris.
24.	9		B	
25.	8.	Kalen.	C	Natalis s. Iacobi zebedei frat.s. Io. euang.xii. Aegypt.menſis Meſore. ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς θεοτόκου. Græci hoc die non celebrant feſtum s. Iacobi apoſt. ſed alio ſ.
26.	7.		D	
27.	6.		E	τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.
28.	5.		F	
29.	4.		G	Natalis s. s. Simplicii Fauſtini & Beatricis & s. Proſperi epiſcopi.
30.	3.		A	Natalis s.s. Abdo & Sennes, & de-
31.	2.		B	dicatio eccleſiæ Nicaſij epiſcopi.

Nox hor. viii. Dies xvi.

Suidas, Beda, Plutarc. in Alexandro Euag. lib. 4. hiſt. Eccl. c. 9. Galenus & alij.

ix. Græcorum menſis Λῷος. Signum Leonis.

Auguſtum menſem Leo feruidus igne perurit.

Menſis AVGVSTVS habet dies xxxi. Luna xxix.

1.	kal. Aug.		C	Natal. s.s. Machabeorum vii. fratrum.
2.	4.	Nonæ	D	Natal. s. Stephani papæ & mart.
3.	3.		E	Inuentio corporis s. Stephani mar.
4.	2.		F	
5.	Nonæ		G	
6.	8.	Idus	A	Natal. s. Xiſti epiſcopi & s.s. Feliciſſimi & Agapiti. ἡ ἁγία μεταμόρφωσις τοῦ χῦ καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.
7.	7.		B	Natal. s. Donati epiſcopi Autumni initium habet dies xcii.
8.	6.		C	Natal. s. Cyriaci mart.
9.	5.		D	Vigilia s. Laurentii. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ματθαίου. Nomocanon Tit. 7. c. 1.
10.	4.		E	Natal. s. Laurentii martyris. In Epheſo 7. dormientium.
11.	3.		F	Natal. s. Tiburtii mart. & depoſitio s. Gaugerici epiſc.
12.	2.		G	Natal. s. Eupli.
13.	IDVS		A	Natal. s. Hippoliti mart. & s. Caſſiani & s. Radegundæ.
14.	19.	Kalen.	B	Vig.
15.	18.		C	Aſsumptio s. Mariæ, ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας.
16.	17.		D	
17.	16.		E	Octa. s. Laurentii.
18.	15.		F	Natal. s. Agapiti. Sol in virginem.
19.	14.		G	Natal. s. Magni mart.
20.	13.		A	Natal. s. Philiberti confeſſ. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου θαδδαίου καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος βάσσης.
21.	12.		B	
22.	11.		C	Nat. s. Timothei & s. Simphoriani.

Sic in Græco Menologio ſed in Nomocan. Tit. 7. c. 1. μετάστασις, id eſt trāſlatio ſeu migratio.

23. 10. D Autumnus oritur.
24. 9. E Natalis s. Bartholomæi apoſt. eodem die s. Audoëni confeſſ. Reſidui dies v. Ægypt. epag. ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρθολομαίου καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου.
25. 8. F Natalis s. Geneſii mart. Dep. s. Hunegundis Virg.
26. 7. Kal. G
27. 6. A Natalis s. Rufi mart.
28. 5. B Natalis s. Auguſtini epiſc. & s. Hermetis mart.
29. 4. C Decolatio s. Ioãnis, Natalis s. Sabinæ. Obiit Hugo rex ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
30. 3. D Nat. s.s. Felicis & Raudacti. Primus Ægyptiorum menſis Thot. ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.
31. 2. E Natalis s. Pauli epiſc.

Nox habet horas x. Dies, horas xiiii.

---

x. Græcorum menſis Γορπιαῖος. Signum Virginis.
Sidere virgo tuo bacchum September opimat.

Beda, Suidas, Euagr. li. 4. hiſt eccle. c. 4. Plutarch. in Theſeo.

A prima die huius menſis Græci poſteriores Indictionem & anni noui principium computãt, & hac ſolemni prece (quam vertunt Latinè) conſecrant. Vniuerſæ opifex creaturæ qui momenta & tempora in tua ſolius poteſtate poſuiſti, benedic. coronæ anni benignitatis tuæ Domine, cuſtodi in pace Imperatores & vrbem tuam, interceſſionibus dei genitricis, & ſalua nos.



Menſis SEPTEMBER habet dies xxx. Lun. xxx.

1.	Kal. Sept.	F	Natalis s. Priſci martyr. & s. Victoris confeſſoris.
2.	4. No.	G	
3.	3. No.	A	
4.	2. No.	B	
5	NONÆ	C	hic finiuntur dies caniculares.
6.	8. Idus	D	ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν κολωσσαῖς ἤτοι ἐν χώναις παρὰ τοῦ ἀρχιστρατή μιχαήλ. ſic in Græc. μηνολογ. & Nomocan. Tit. 7. c. 1.
7.	7. Idus	E	
8.	6. Idus	F	Natiuitas B. Mariæ. & s. Adriani martyr. τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου.
9.	5. Idus	G	Natalis s. Gorgoni mart.
10.	4. Idus	A	
11.	3. Idus	B	Natalis s.s. Proti & Iacinthi.
12.	2. Idus	C	
13.	IDVS	D	
14.	18. kal.	E	Exaltatio s. Crucis & natalis s.s. Corneli & Cypriani. παγκόσμιος ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

15. 17. F Natal. s. Nicomedis mart.
16. 16. G Natal. s. Eufemiæ virg. & natalis s. s. Luci & Geminian. Paſſio s. Cæciliæ virg. & depoſitio s. Landberti mart. Sol in Libram.
17. 15. A
18. 14. B
19. 13. C
20. 12. D Vigilia s. Matthæi apoſt. & eleuatio corporis s. Amandi epi. Aequinoctium.
21. 11. E Natal. s. Matthæi apoſtoli & euāgel.
22. 10. Kal. F Natal. s. s. Mauricii cū ſociis ſuis.
23. 9. G
24. 8. A Natalis s. Rotberti epiſ. Hinc indictiones incipiunt & finiuntur.
25. 7. B
26. 6. C ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.
27. 5. D Natal. s. s. Coſmæ & Damiani Græci celebrant 1. Nouembris.
28. 4. E Secundus Aegyptiorum menſis Foaſi.
29. 3. F Dedicatio eccleſiæ beati Michaelis archangeli.
30. 2. G Depoſitio s. Hieronymi præſb.

Nox hor. xii. dies xii.

---

xi. Græcorum menſis ὑπερβερεταῖος. Signum Libræ
Æquat & Octimber ſementis tempore libram.

Menſis OCTOBER habet dies xxxi. Luna xxix.

1. Kal. Oct. A Natalis. s. Germani, Remigii, Vedaſti, Platonis, Bauonis.
2. 6. B Paſſio s. Leodegarii martyris.
3. 5. C Ciuitate Pariſius s. Aureæ virginis
4. 4. No. D
5. 3. E

Beda, Suid. Canones cōcij. & apud Gratianum diſt. 27. nec mirandū Suidam ſcribere vltimum eſſe menſem. Nā & Græci ita

hodie compu-	6.	2. No.		F	τῦ ἁγίυ ϰ̀ ἐνδόξυ ἀποςίλυ Θωμᾶ.
tant ferè &	7.	NONÆ		G	Natal. s.Marci epiſc. & s.s. Mar-
Indictionum	8.	8.		A	celli & Apulei.
ratio id món-	9.	7.		B	Natal.s.Ragenſlodis virg.
ſtrat. vide Io					Natal. s.s.Dionyſii epiſc. cum ſo
ſephum li. 3.					ciis ſuis,& alibi cccxviii. martyrũ.
c.10. Anti.			Idus		τῦ ἁγίυ ἀποςόλυ Ιακώϐυ τῦ ἀλφαίου.
Iud. ſeu cap.	10.	6.		C	Hic legitur.
13. et li. 8. c.	11.	5.		D	
7. & Gale-	12.	4.		E	
num li. 4. de	13.	3.		F	
ſanitate tuen	14.	2.		G	Natal. s.Calliſti papæ,& mart.
da.	15.	IDVS		A	
	16.	17.		B	
	17.	16.		C	
	18.	15.		D	S. Lucæ euangeliſtæ. Sol in Scor pionem τῦ ἁγίου ἀποςόλου ϰ̀ εὐαγγελιςῦ λουκᾶ.
	19.	14.		E	
	20.	13.		F	
	21.	12.		G	
	22.	11.		A	
	23.	10.		B	τῦ ἁγίου ἀποςόλου Ιακώϐου τῦ ἀδελφοθέου.
	24.	9.	Kalen.	C	
	25.	8.		D	Natalis s.s. Criſpini & Criſpiniani mart.
	26.	7.		E	Natalis s. Amandi epiſ. & dedicatio eccleſiæ ipſius. τῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.
	27.	6.		F	Vigil. apoſt. Simonis & Iudæ.
	28.	5.		G	Natalis apoſt. Simonis & Iudæ.
	29.	4.		A	Tertius Aegyptiorum menſis Athur.
	30.	3.		B	Tranſlatio corp. s.Saturnini epiſ.
	31.	2.		C	& martyris.
					·Paſſio s Quintini mart.

Nox hor. xiiii. dies hor.x.

xii. Græcorum menſiſ. Δῖος Signum Capricorni.

Scorpius hybernum princeps iubet ire Nouember.

Menſis NOVEMBER habet dies xxx. Luna xxx.

1. kal. Nou. D Celebratio Sanctorum omnium & ſancti Cæſarii mart.

2. 4. E (Commemorem deffunctorum) non eſt in antiquo illo kalẽdario quo vſi ſumus, & celebratur in vigilia pentecoſtes, apud Græcos.

Non.

3. 3. F

4. 2. G

5. Nonæ A

6. 8. B

7. 7. C Hiemis initium. habet dies xcii.

8. 6. D Natal. ſanctorum iiii. coronatorũ, Claudii, Nicoſtrati, Symphronii, Caſtorii, ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, inepte interpres Nomo canonis ἀσωμάτους interpretatus eſt defunctos.

Idus

9. 5. E Natal. ſancti Theodori matyris.

10. 4. F

11. 3. G Natalis s. Menæ mart. & depoſitio s. Martini epiſc.

12. 2. A

13. IDVS B Depoſitio ſancti Briccionis epiſc. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ιωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

14. 18. C τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου φιλίππου.

15. 17. D

16. 16. E τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Kal.

17. 15. F Depoſitio s. Aniani epiſc. & nata. ſancti Gragorii. Sol in ſagittariũ.

18. 14. G

19. 13. A

Beda Suidas Ætius medicus & alij.

Greci hoc feſtum habent domin. 1. poſt pentecoſtem. Hunc verò diem feſtum habẽt. τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐξ Ἀσίας.

20. 12. B

21. 11. C ἡ ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου.

22. 10. D Natal s. Cæciliæ virginis.

23. 9. E Natal s. Clementis epiſc. & mart. & natal. s. Felicitatis.

24. 8. kalend. F Natal. s. Chryſogoni mart.

25. 7. G (Catharinę virginis) deeſt in noſtro illo manuſcripto, in quo ad hunc locum ſcriptum eſt. Hiems oritur.

26. 6. A

27. 5. B Quartus Aegyptiorũ menſis cheac.

28. 4. C τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος στεφάνου τοῦ νέου.

29. 3. D Natal. s. s. mar. Saturnini, Criſanti, Mauri & Dariæ.

30. 2. E Paſſio s. Andreæ apoſt, τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου.

Nox hor. 16. dies hor. 8.

Memento quod anno nouiſsimo circuli decemnouennalis Lunã Nouembris menſis xxviiii. propter ſaltum qui eo anno inſerendus eſt computare debes.

Beda, Suidas, Ioſeph⁹, Euagrius li. 4. hiſt. eccle. cap. 19.

Primus Græcorum menſis Ἀπελλαῖος Apellæus. Signum Sagittarii.

Terminat arcitenens medio ſua ſigna Decembri.

Menſis DECEMBER, habet dies xxxi. Luna. xxx.

1. kal. Decemb. F Natalis Candidi & s. Albini & tranſlatio s. Ambroſij epiſc. Eodem die depoſitio s. Eligi epiſc. & conf.

2. 4. No. G

3. 3. A Depoſitio s. Benedicti abbatis.

4. 2. B Barbaræ virginis & martyris. τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος βαρβάρας καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ.

5. NONÆ C

6. 8. D Depoſitio s. Nicolai epiſc. atq; cō-
feſſoris. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικο-
λάου ἐπισκόπου μύρων τοῦ θαυματουργοῦ.

7. 7. E

8. 6. F (Conceptio B. Mariæ) deerat in no
ſtro antiquo, quia nondum inſtitu-
tum erat id feſtum.

9. 5. Idus G ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας καὶ θεοπρομήτορος
Ἄννης. ſic in Græco Menologio, in-
terpretes tamen Nomocanonis, cō-
ceptionem dei genitricis tranſtule-
runt, & ne malę interpretationis ac-
cuſari poſſent Græca ſuppreſſerunt.

10. 4. A

11. 3. B

12. 2. C

13. IDVS D Natalis s. Luciæ virginis.

14. 19. E Natalis s. Nicaſii epiſc. & martyr.

15. 18. F

16. 17. G

17. 16. A

18. 15. B Sol in Capricornum.

19. 14. C

20. 13. D προεόρτια τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

21. 12. Kalen. Nat. & trāſlatio corporis s. Tho-
E mæ apoſtoli. Solſtitium.

22. 11. F

23. 10. G Natalis s. s. xxxv. martyr.

24. 9. A Græci incipiūt annum ſuum à vi-
gilia Natiuitatis, vt & eccleſia Ro-
mana ſi Nicolao de Cuſa Cardinali
credimus in emendatione kalenda
rii, quamuis mos gentilis Italorum
& veterum Romanorum tolli non
potuerit. Notāt igitur græci Vigiliā
Natiuitatis fere feria ſecunda, an-
ni mundi 7080. Chriſti 1572.

A die 20. Decembris Græci primordia Natalitiorum Chriſti & baptiſmatis ac Theophaniorum eius celebrare incipiunt, vſq; ad ſextam & ipſam Ianuarij diem.

Vigilia domini,&Natalis s.s. virgi-
num xl.canonicarum.

25. 8. B Natiuitas domini noſtri Ieſu chri-
ſti ſecundum carnem, ἡ κατὰ σάρκα
γέννησις τοῦ κυρίου ἡμῶν ιυ. χῦ.

26. 7 C Paſſio s. Stephani diaconi proto-
martyris. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πρωτομάρ-
τυρος καὶ ἀρχιδιακόνου στεφάνου.

27. 6. Kal. D Natalis s. Ioannis Euangeliſtæ

28. 5. E Quintus Ægyptiorum menſis tibi.
Natalis ſanctorum Innocen τῶν ἁ-
γίων νηπίων τῶν ἐν βηθλεὲμ ὑπὸ ἡρώδου ἀ-

29. 4. F ναιρεθέντων.

30. 3. G

31. 23. A Natalis s. Siluestri epiſc.

Nox hor.xviii. dies hor.vi.

Habes in ſupra ſcripto Kalendario (Studioſe lector) longe exactiorem enumerationem feriarum tam Græcæ & orientalis eccleſiæ & partis, quam Latinæ & occidentalis, quam quiſquam hactenus expoſuerit palam. Si verò de feriis quæ ad ius pertinent propriè, amplius aliquid deſideras, noſtrum ad eas Rubricas commentarium expecta, in quo & multa falſa & otioſa ab aliis poſita, refutata cognoſces, & eius tractationis propria capita diligenter, ni fallimur, explanata percipies.

IN CHRISTI NOMINE

INCIPIT CHRONOLOGIA TRIPERTITA EX BEATO NICEPHORO

Epiſcopo Cōſtātinopolitano in latinū olim cōuerſa per Anaſtaſium ſedis Apoſtolicæ bibliothecariū, & ante aliquot annos, per Io. Camerarium, nunc verò ad fidem Anaſtaſiani exēplaris emendata & notis illuſtrata per Anth. Contium. *Cap.* I. *al. Chronographa.*

Annus mundi.

ADAM Ætatis anno ducenteſimo triceſimo genuit Seth. 230

Et poſtea vixit annis ſeptingentis

SETH natus annos ducentos & quinque genuit Enos. 435

ENOS natus annos centum nonaginta, genuit Cainam. 625

CAINAM natus annos centum ſeptuaginta genuit Malaleel. 795

MALALEEL natus annos centum ſexaginta quinque, genuit Iared 960

IARED natus annos centum ſexaginta duos genuit Enoch. 1122

ENOCH natus annos centum ſexaginta quinque genuit Matuſala. 1287

1474. MATVSALA natus annos cẽtum octoginta ſeptem, genuit Lamech.

1662. LAMECH natus annos centum octoginta octo, genuit Noë.

2162. NOE natus annos quingentos genuit Sem Cham Iaphet.

2262. Et vixit ad diluuium vſque, annis centum.

Diluuium. ANNO ſexcenteſimo ætatis Noë factum eſt diluuium

Anni vniuerſi ab Adam vſque ad diluuium ſecundum ſeptuaginta, ſunt bis mille ducenti quadraginta *a* duo. Quem numerum teſtimonium veritatis & veterum Ecleſiarũ omnium traditiones comprobant.

a ſic camerarius & alij ſed legẽdũ eſt 2262. vt in notis demonſtrabo.

Anton. Contij ad ſuperius caput, Notæ.

CVm ſine vlla capitũ diſtinctione ſcriptus & editus eſſet Nicephorus nos commodioris doctrinæ cauſa in certa capita diſtinximus ſecundum vulgatam potiſſimum ætatum mundi diuiſionem ab origine ad diluuiũ à diluuio ad Abraham, ab Abraham ad exitum de Ægypto. & ita deinceps diſtinctis temporibus vſque ad Chriſtum & ſequentia imperatorum tempora. Illud imprimis tenendum eſt, catholicam eccleſiam Orientalem pariter & occidentalem conſtanti & perpetua traditione in computatione tẽporum ſequi longiorem & maiorem annorũ numerum

qui in editione ſeptuaginta interpretum reperitur non autem maiorem qui in Hebraicis voluminibus deprehenditur. Nam tametſi paulatim poſt Hieronymi tempora eccleſia occidentalis relicta vetere ſeptuaginta editione qua ſemper ſola vſa fuerat editione præfati ſanctiſſimi viri vti cœperit, Pſalterium tamen & chronographiam ex illa vetere ſeptuaginta interpretum editione mordicus retinuit vt,teſtantur Beda,Iſidorus,auctor faſciculi tēporū, Hugo & alij paſſim auctores. Sed & argumentum huius rei euidentiſſimū præbent tabulæ quæ quotannis in eccleſijs cathedralibus Franciæ cum cereo paſchali publicè proponuntur. Quare ſatis mirari non poſſum hominum noſtri tēporis, & eorum qui chronologias ſcripſerunt vanitatem ac nouandi ſtudium qui omnem ſeptuaginta editionis auctoritatem longiſſime reijciunt, & nihil niſi quod in Hebræis codicibus hodie legatur rectum putant & hac præiudicata opinione freti nihil in libris Græcorum edēdis aut tranſferendis nō deprauant vt ipſimet confeſſi ſunt qui alterius Nicephori hiſtoriā eccleſiaſticā & alios eiuſmodi libros tranſtulerunt. Quibus omnibus explicata hac à nobis chronologia dabitur reſipiſcēdi locus, & mecum fateri cogentur hanc eſſe certam & vulgatam totius Gręcæ eccleſiæ computationem, quæ ad vnguem ei congruit quæ in græcorum horologio & ciclo paſchali ibidem deſcripto notatur,& quam Cedrenus, Zonoras, Nicetas, ſexta generalis ſynodus ſequuntur,& vt vno verbo vtar omnes græci qui cum frequentius per annos

mundi tẽpora computent quã per annos Chriſti ſine fructu ab his legũtur qui hanc chronologiam ignorant. His præmiſſis ſupereſt vt totam hanc chronologiæ partem ſupraſcriptam ad editionem græcam ſeptuaginta quæ hodie typis multifariam ædita extat & veterã latinã eorundem ſeptuaginta quæ non extat ſed paſſim ab Auguſtino Hieronymo & veteribus in eorum libris citatur expendamus. Sciendum igitur in primis eſt eam per omnia tam græcæ quàm latinæ veteri tranſlationi cõuenire, excepto illo articulo de Matuſala quem Nicephorus ait natum annos centum octoginta ſeptem genuiſſe Lamech. nam D. Auguſtinus lib. xv. ciuitat. dei cap. 10. & 11. & Hieronymus in quæſtionibus in Geneſim Iſidorus item & Norianus ſcotus & Beda annos duntaxat centum ſexaginta ſeptem ei tribui aſſeuerant in editione lxx. interpretum, à qua computatione Complutẽſis græca editio duobus minus annis defuit, annos ſcilicet ei dans centum ſexaginta quinque. Sed aldina græca editio ex qua poſtea proceſſit & germanica centum octoginta ſeptem annos habet & ac proinde ad amuſſim Nicephorianæ computationi congruit. Nam germanica editio græcolatina mirum eſt quanta oſcitantia & negligentia ne dicã inſcitia & barbarie contaminata ſit vt quæ in græca columna, conſentiat aldinæ, in latina Complutenſi. Siquis autem in tanta diuerſitate & librariorum vt ita dicam ludibrio percõtetur quid integrius putem placet ſola aldina hoc loco editio Nam probabile eſt græcos patres intellecta Augu-

ſtini & Hieronymi & aliorum hac de re cenſura (qui omnes hunc articulum mendoſe apud lxx. editum & ad Hebraicam lectionem emẽdandum arbitrati ſunt) hoc loco pro centũ ſexaginta ſeptem emendare non dubitaſſe centum octoginta ſeptem: vt & Ioſephi græca editio & Epiphanij in pænarium prefatio (licet miſere in numeris paſſim corruptus ſit) & præſens Nicephori editio teſtantur. Nihil igitur hîc in iſto articulo apud Nicephorum emendandum eſſe cenſeo: ita enim fiet vt vitetur illa abſurditas qua alioquin videretur Matuſala poſt diluuium mortuus, vt latius tractat D. Hieronymus in Hebraicis quæſtionibus in Geneſim. Sed his ita conſtitutis implacabilis exoritur pugna inter ſummam totius illius computationis & ſingulos numeros: is enim non conueniet ſumma annorum, 2242. quam colligit Nicephorus ſed ex collectione ſingulorum numerorum conficietur ſumma annorum bis mille ducentorum ſexaginta duorum. Verum ita quoque ſummam Nicephorianam emendandam cenſeo, neque nouum eſt vt potior habeatur ſingulorum numerorum ratio & ex eis ſumma emendetur non ex ſumma ſinguli numeri. Sic etiam legi in manu ſcripta hac chronologia apud Anaſtaſium bibliothecarium notauit: & indicauit nobis doctiſſimus Pytheus, alias quoque numerorum varietates ſuggeſſit ſed eas tantum addere viſum eſt, quæ probabili aliqua ratione nituntur, ne ancipitẽ lectorẽ teneremus, atque iudicij moram ei ex tanta varietate inijceremus.

DE DIVERSA COMPVTAtione ſecundum Hebræos.

HEbræi codices qui & latinè à D. Hieronymo editi ſunt & à pleriſque poſtea recentibus Sancte Pagnino & alijs ex integro tranſlati ab Adam vſque ad diluuium annos numerant. 1656. quam ſolam eſſe veram computationem contendunt hodie quotquot ex literatis Hebræas literas vel ſummo digito attigerunt, quibus Hieronymus forte ſuffragetur ſuſcepti ſemel laboris & propoſiti quo poſt tot græcos interpretes ipſe vltimus ex Hebræo in latinum canonicam ſcripturam transferre inſtituerit, tenax ſed ei non ſuffragatur Auguſtinus qui ideo editionem & tranſlationem græcam ſeptuaginta non putat vitioſam quod certam habeat varietatis ſuæ conſtantiam Qui à Iudaica & Hebraica litera ſtant, aiunt falſos fuiſſe ſeptuaginta duos interpretes quod quinto capite Geneſeos, pro centum ducentos ſemper legerint: & Hieronymum quoque huius ſententiæ eſſe aſtruunt in Hebraicis quæſtionibus in Geneſim. Sed nec latina eccleſia nec græca id vnquam ſibi perſuadere potuit ideo ſeptuaginta interpretes vtraque eccleſia hucuſque ſequitur, latina quidem meros putos, græca veró ea adhibita vnius loci emendatione quam commemorauimus.

Auguſt. de ciuitate dei lib. xv. c. 10 & 11.

Caput 2.

A. Diluuio. 2. POST diluuium anno ſecundo SEM filius Noë natus annos centum genuit Arphaxad

ARPHAXAT natus annos cxxxv. genuit caïnam 137

CAINAM natus annos cxxx. genuit Sala 267

SALA natus annos cxxx. genuit Heber. 397

HEBER natus annos cxxxiiii. genuit Phalec 531

PHALEC natus annos cxxx. genuit Rhagau. 661

Diebus autẽ phalec diſpertita fuit terra ideo & nomen phalec Hebraïca lingua partitionẽ ſignificat[Et hic ante patrem ſuum moritur]Et tempore huius, illa turris ſubſtructio cæpta, & ex vno antiquo ſermone variæ voces deductæ & diuerſarum linguarum ſua cuique genti attributa fuit, vt ſacræ litteræ docent.

Hæc ex lib. I. paralipomen. c. I inſeruntur. hoc addebatur in Anaſtaſiana æditione.

RHAGAV, natus annos cxxxii. genuit Seruch

In manu ſcrip. Anaſtaſii. cxxxv. ſed vitioſe vt puto. 793

SERVCH natus annos cxxx. genuit Nachor 979

NACHOR natus annos lxxix. genuit Tharra 1002

THARRA natus annos lxx. genuit Abraham 1072

Vniuerſi ab ADAM vſque ad Abraham anni ſecundum lxx. ſunt ter mille trecenti viginti quatuor. A diluuio autem vſque ad Abraham anni mille octoginta duo

Abrahæ natiuitas.

ANTONII CONTII NOTÆ ad ſuperius caput.

PEr omnia cõuenit ſuperior computatio Græcæ editioni vulgatæ & latinæ ſeptuaginta veterum tranſlationi qua veteres vſi ſunt Sola ſumma

annorum tam à diluuio ad Abraham quàm ab Adam ad Abraham ſpecialibus numeris non congruit, ſed pari quo antea iure ſummas ita emendare non verebor: vt ab Adam vſque ad Abraham legantur anni ter mille trecenti tringinta quatuor, à diluuio verò vſque ad Abraham anni mille ſeptuaginta duo. In hac ſane computatione tanquam omnium certiſſima adquieſcit hodie tota orientalis Græcorum eccleſia, videtúrque ea computatio menti. D Auguſtini congruere, vt intelligetur ex libro eius de ciuitate dei cap. x. & Cap. xvi. Nam cum huic computationi ſeptuaginta interpretum ſuffragetur diuini lucæ Euangeliſtæ genealogia à Chriſto, ad Adamũ replicata Ad nefas duxit tam Græca quam latina eccleſia Hebraicam ſequi numerationem ac non potius eam amplecti quæ ex Euangelio auctoritatem accipit, eant nunc noui pſeudochriſtiani & Hebraiſantes moleſtiſſimi qui iudaïca obſtinatione & nuda literarum atque apicum auctoritate freti aduerſus diuinam ſeptuaginta interpretum trãſlationem, & cum tranſlatione coniunctam prophetiam & Hebraicorũ mendorum emendationem quotidie blaſphemant.

Nos in hac nicephoriana chronographia adquieſcemus, ac ne quis deſperatione aut defatigatione diligentius in omnes omnino auctores inquirendi, id nos potius ſumſiſſe putet, quàm poſt infinitam prope lectionem & opinionum varietatem certiorem veri fidem elegiſſe: Septem diuerſas annorum ab Adam ad Abrahamum varietates in breuem canonem ſubduxi.

Anni ab Adam vſque ad Abraham.

1 Secundum vulgatam editionẽ S. Hieronimi ex Hebræo.	1948.
2. Secundum Iudæos qui ad complendum quadrageſimum nonũ iubileum & quinquageſimũ inchoandum duos amplius annos addunt, vt ait Euſebius	1950.
3. Secundum editionem Hebraicam ſola illi inſerta ex Lucæ euãgelio Cainani generatione cũ ſuis 130. annis vt Marianus Scotus maluit.	2178.
4. Secundum meram editionem ſeptuaginta nec eo quo diximus modo emendatam.	3314.
5. Secundum editionem ſeptuaginta ab Origene ſub obelis aſteriſcis editã vbi expungitur Cainã	3184.
6. Secundum propriam opinionẽ S. Auguſtini viginti quidẽ amplius annos Matuſalæ cũ genuit lamech addentis ſed lamecho poſtea cùm genuit Noam ſex annos detrahentis.	3328.
7. Secundum Aldinam ſeptuaginta interpretum editionẽ quã Nicephorus hic cõfirmat eſſe recte emendatam & omnis Græcorum eccleſia.	3334.

Cap. 3.

ABRAHAM agens annum lxxv. dignatus fuit oraculo diuino & facta ipſi promiſſione.

A qua vſque ad iter ex Ægipto cuius dux fuit Moyſes,ſunt anni ccccxxx.quemadmodum & Apoſtolus teſtatur inquiens.

Galat. 3 TESTAMENTVM dei lex poſt annos quadringentos triginta lata nõ facit irritum vt aboleat promiſſionem Et ipſe in Exodo concordat Moyſes cum ait habitatio autem filiorum ISRAEL. quo habitauerunt in Ægypto & in terra Chanaam ipſi & patres eorum anni quadringenti triginta hic per partes ita colliguntur.

Exod. cap.xII.

ſic vertit Hieronim. in chronic. Euſebiani.

ABRAHAM natus annos centũ, genuit Iſaac.

ISAAC natus annos lx. genuit Iacob.

IACOB natus annos lxxxvii. genuit Leui

LEVI natus annos xlv.genuit Caath

al. Caath enim natus an. 60. ſed mendoſè.

CAATH natus annos lxiii. genuit Amram.

AMRAM natus annos lxx.genuit Moyſen

MOYSES natus annos lxxx eduxit populum ex Ægypto.

Colliguntur vniuerſi à primo anno Abraham ad iter ex Ægipto anni quingenti quinque,

A diluuio verò anni mille quingenti octoginta ſeptem. Ab Adam verò ſecundum ſeptuaginta ter mille octingenti viginti nouem. Secundum alios ter mille ſexcenti nonaginta octo

NOTÆ.

EX ſingulis numeris cuique perſonæ adſcriptis (qui & in editione tam Hebraïca quam ſeptu

aginta hoc loco non diſcrepant, recte colligitur ſumma quingentorum quinque annorum,ſed ſingulæ annorum particulares ſummæ ſingulis attributæ ex diſertis ſcripturæ verbis non ita confirmātur vt hæ, quas ſubijciam,quibuſque ſum vſus in chronicis canonibus Codici iuſtinianeo à me adiectis.

Abraham natus annos 100. genuit Iſaac vt diſerte dicitur Geneſ. cap. 21. Iſaac natus annos 60. genuit Iacob vt etiam diſerte dicitur Geneſ.cap.25 Iacob natus annos 91. genuit Ioſeph quod tametſi diſertis verbis in geneſi non ſcribitur, tamen neceſſaria ſubductione ex iis quæ ibi diſerte aſtruuntur colligitur hoc modo.

Ioſeph cum Pharaoni ſomnium aperit eſt annorū triginta vt ibi dicitur cap. 41. Idem Ioſeph cum per fratres patrem arceſſit, eſt annorum triginta nouem,erat quippe tum annus ſecundus fertilitatis & conſequenter nonus ab expoſito ſomnio. geneſ 45. porro eodem illo anno ſecundo fertilitatis Iacob delatus in Ægyptū Pharaoni reſpondet ſe annū agere centeſimum triceſimū. Geneſis cap. 47. Subducamus igitur illo 39. annos Ioſephi de ætate Iacob, reſtabunt vnus & nonaginta anni quos agebat Iacob cum genuit Ioſeph.

IOSEPH vixit annos centum decem, Geneſi cap. vltimo.

Poſt mortem Ioſeph Iſraelitæ dura ſeruitute oppreſſi ſunt ab Ægyptijs per annos centum quadraginta quatuor, quod non directa ſed ſub-

ductitia ratione ex ſacra ſcriptura probatur. Exodi cap. 12. dicitur Iſrael habitaſſe in Aegypto, & in terra Canaam (quod recte addunt ſupplendo, ſeptuaginta interpretes) annos cccc xxx. Subduc ergo ex hac ſumma annos 361. quos à natiuitate Abrahæ vſque ad mortem Ioſeph computauimus, reſtabũt anni 144. quibus Iſraelitas Ægyptijs ſeruiuiſſe conſequens eſt.

His præcognitis ſummas collectiones iam ex ſuperioribus mendis deprauatas ita emendabimus. Ab Adam vſque ad exitum de Ægypto anni 3839. A diluuio vſque ad exitum de Ægypto. 1577. Illa autem verba Nicephori poſtrema. Secundũ alios ter mille ſexcenti nonaginta octo, ſic apud Anaſtaſium legi iudicatum eſt, anni 3829. vt ſcilicet eorum computationem intelligat qui nihil ad annos ſupra aſcriptos Matuſalæ addunt qui tamẽ etiam decem annis à Nicephoro deficient, ſi etiam ita emendetur. Sed eorum computationem non magni facit Nicephorus.

Nunc inuitus (vt ingenue fatear) facio vt recentiorum quorundam theologorum nouam & à veteribus haud ſcio an tentatam, diſſentionem, attingã, inter quos eſt Auguſtinus Steuchius & huius temporis doctiſſimus & religioſiſſimus quidã theologus cuius in mentem id venire potuiſſe vehemẽter miror. Aiunt igitur omnes qui hodie temporũ rationem ſe è bibliis ſubducere aiũt aſſerere Iſraelitas manſiſſe in Ægypto annos dũtaxat 210. quos noſtram Chronologiam Lutetiæ cum Codice Iuſtiniani excuſam non legiſſe probabile eſt (contemp

ſiſſe enim nō puto,(ne quid addā amplius)Nā eos
emanſiſſe in Ægypto annos 140. ibidē vti & hoc
loco ſcripſimus. Scribunt autem atque adfirmant
Iſraelitas in Ægypto manſiſſe annis 430. perſuaſi
auctoritate Geneſ. 17. vbi prædicitur Abrahæ ſemē
400. annis ſeruiturum,nō vt illi citant,in Aegypto, ſed in terra non ſua & eos qui minus tempus
adſcribunt,ſequi commetum Rabinorum. E quidem ſancte affirmare auſim nihil me vel tantillum
Rabinis credere (qui vtinam idem de ſe affirmēt)
ſed & iis argumentis duci quæ Euſebius,Nicephorus Paulus ad Galatas cap 3. Moſes Exod. 12. ex
fide ſeptuaginta interpretum protulerunt, aſſentientibus illis patribus Græcis & latinis omnibus.
Sane illorum opinio (vere dico opinionem, non
ſententiam)conſiſtere non poteſt, quia tres tantū
generationes in Aegypto fuerunt nempe Caath
qui vixit an. 133. Exo. 6. Amram qui vixit ibidem
annis 137. Geneſ. 6. & Moſes qui 80. fuit annorū
cum eduxit populum vnde conſtat annos 430.
confici non poſſe nec in re tam euidenti maiorē
probationem requiri,legāt Bedam nobiſcum ſentientem libro de natura rerum.

Cap. 4.

POST HÆC præfuit populo Moyſes in deſerto annis quadraginta *Num. cap. 14.*

IESVS NAVE annis viginti ſeptem *Pſal. 98.*

al. xxiii. apud Anaſtaſium ſed mendoſé

SENIORES annis xxxiii.

ALIENIGENÆ (ſeu vt habet Anaſtaſius) philiſtiim annis viii.
GOTHONIEL ex tribu iuda primus iudex annis xl.
ALIENIGENÆ (ſeu philiſtiim) annis xviii.
Poſtquos AOD ex tribu Ephrain annis lxxx.
ALIENIGENAE annis xx.
Iudicum 4. DEBORA ET BARAC annis xl.
MADIANEI annis vii.
GEDEON annis xl.
ABIMELECH annis tribus
THOLA annis xxiii.
Indic. 10. IAER vel iair annis xxii.
AMMONITÆ annis xviii.
IEPHTHE annis ſex
ESEBON annis vii.
hunc vocat Iſidorus Abeſſam Clemens verò 1. *ſtromat. Abatthan.*
AILON (*al.* EGLON) annis decem
Euſebius teſtatur hunc non haberi apud lxx. interpretes atqui hodie habetur in editione aldina complutenſi &c. Sed dicimus vulgatam hodie editionem Græcam non eſſe illam meram editionem ſeptuaginta interpretum ſed interpolatam ex alijs iuxta theodotionis & origenis editionem qui hunc ſub obelo addidit
LABDON (al. abdon) annis octo
iudic. 12. ALIENIGENÆ annis xl.
ſeu philiſtiim. vt in Anaſtaſij libro.
SAMSON annis xx.

HELI SACERDOS annis xl. *indic. 13.*
SAMVEL & SAVL annis xl. *& 15.*
DAVID REGNAVIT annis xl. I.Re.c. 4

VNIVERSI ab exitu Iſraël ex Ægypto ad David vſque, & vna cum huius regni tempore, ſunt anni ſexcenti triginta

Ant. Contij Notæ

SVperior computatio tota confirmatur diſertis libris Iudicum verbis, ſiue Hebræos codices & ex his conuerſos ſequare ſiue Græcos & ex his etiam conuerſos exceptis duntaxat 27. illis annis qui Ioſuæ & 33. qui ſenioribus tribuuntur hoc loco à Nicephoro. Seniorum quidem gubernationi aliquod tempus longũ tribuendum eſſe innuit ſcriptura, dum ait poſt mortẽ Ieſu ſeniores vixiſſe longo tempore qui viderant omnia opera domini magna quæ fecerat cum Iſrael donec ſuſcitauit Dominus iudices qui liberarent eos. Indic. 2. cap. Et quod 1. ca. eiuſdem libri iudicum dicitur tribũ Iuda bellum adminiſtraſſe ex oraculo Dei videntur intelligendi illi ſeniores tribus Iudæ vt Caleb &c. Cæterum collectionis ſumma 630. annorum recte ex ſingulis ſummis collecta eſt.

Et hactenus quidem aut nihil aut non multum diſcrepat à Græcorum chronographia latine eccleſiæ traditio & computatio. Sed in hac annorum computatione ab exitu de Ægypto vſque ad Salomonis regni annum primum vehemẽter diſſentit. Sequitur enim Euſebij computationem quam

Auguſtinus,Oroſius,Iſodorus,Beda & omnes latini patres amplexi ſunt & plerique etiã Græci, quæ computatio Euſebiana noſtra hac Nicephoriana quam explicandam ſuſcepimus multo eſt breuior. In cauſa hæc ſunt,primum nullum tempus ſeparatim tribuit Euſebius ſeniorũ gubernationi. Deinde Ailon cum ſuis decem annis in totum expunxit quod is in ſeptuaginta interpretum editione deeſſet,editione(inquã) illa mera quæ in Cæſarieſi bibliotheca extabat nam is poſtea additus eſt in vulgata editione quæ vt pluribus locis docet Hieronymus non eſt mera interpretum ſeptuaginta: poſtremo annos omnes quibus Iſraelitæ ſeruiiſſe ſcribuntur alienigenis, in præfato iudicum libro confundit, cum ſequẽtium iudicum annis nec ſeparatim recenſet,potiorem habẽs hac de re Iudæorum traditionem quæ vt teſtatur ipſe, aſtruit illos annos contineri in ſequentium iudicum annis nec debere ſeparatim computari.

Sed credibile eſt Græcos patres procedente poſtea tempore(quod omnia vel reuelat vel in melius commutandi occaſionem adfert) maluiſſe numerare illos annos per ſe ac ſeparatim quia periculoſum ſit contra diſerta ſcripturæ verba repugnantem illis Iudaicam traditionem potius admittere, ac præterea Ailon expungere qui habeatur in Hebræis codicibus, & nullum tempus ſeniorum gubernationi tribuere: vnde tamen illos 33. annos illi tribuendos præciſe collegerint ingenue fateor, nondum mihi liquere Euſebium mouit idem quo Iudæos vt ſuam traditionem obtruderent, quia 3.

libro

libro regnorum cap. 6. in principio ſcriptum eſt his verbis. Et factum eſt in octogeſimo & quadrin genteſimo anno egreſſionis filiorum Iſrael de terra Ægypti anno quarto in ſecundo menſe regnante rege Salomone ſuper Iſrael & ædificauit domũ domino. ſic enim & in Hebræo & in Græco habetur editionis Cõplutenſis,& ita in vtriſque codicibus legit Euſebius perperã igitur in aldina & germanica editione habentur anni duntaxat ccccxl. mouit(inquam)iudæos& Euſebium hęc libri regũ auctoritas quæ ſi vera eſt,illa libri iudicum auctoritas coruet niſi ita annos in eo ſigillatim numeratos breuiemus & annos ſeruitutis cum annis iudicum confundamus. Non eſt meum tantam componere controuerſiam,ſi quid tamen mihi iuris eſſet quod mihi non arrogo ſed totum me iudicio eccleſiæ permitto, dicerem illum forte locum libri regum non de priore exitu de Ægypto ſed de poſtremo accipi poſſe .nam nec pſalmus 113. In exitu Iſrael de Ægypto. de priore exitu accipitur cũ ibi dicitur iordanẽ cõuerſum fuiſſe retrorſũ,ſed pro Nicephoro & his qui maiorẽ libri iudicũ numerũ ſequuntur, multa etiam dici in contrarium poſſunt,quod ex ſumma quadam annorũ collectione non ſunt ſpeciales numeri corrigendi aut cõfundendi,quia plus valẽt multa ſpecialia & diſtinctè ſcripta quam vna & ſola ſumma vniuerſim collecta in qua facilius labi potuerunt librarij: denique non oportet vim facere verbis fieri autem vis videtur per illam iudaicam traditionem præterea vt illa auctoritate libri tertij regũ pugnãt ita nos ſancti apoſtoli traditione tuebimur ſcribẽtis acto-

rum 13. à morte Moſis vſque ad Samuelẽ annos eſſe quadringẽtos quinquaginta quæ verba nefarie quidam emẽdare conati ſunt, quos indignos qui nominentur exiſtimo. Cæterum ne quis putet ita Euſebium minorem illum numerum mordicus ſe qui voluiſſe vt hunc maiorẽ omnino reiiceret, verba eiuſdem adſcribam, quibus videtur cuique liberam electionem alterutrius permittere: ſic igitur in præfatione chronicorum canonum, ait interprete Hieronymo A MOYSEO vſque ad Salomonem & primam templi ædificationen anni ſunt quadringenti ſeptuaginta nouen ſecũdum minorem numerum, tamen quem tertius regnorum liber continet Nam iuxta volumen iudicum ſupputantur anni ſexcẽti, hæc Euſebius. hunc ergo maiorem numerum libri iudicum, ſequitur hoc loco. Nicephorus patriarcha Conſtantinopolitanus vt & Clemẽs Stromateus in ſtromatibus, ac denique tota Græca eccleſia & ſinodus ſexta in trullo cum canone tertio decretorum ſuorum numerat annũ tunc decurrentem ſexies milleſimum centeſimum nonageſimum nonum qui numerus conſtare non poterit, niſi & maiorem numerum editionis ſeptuaginta, & lõgiorem quoque ſupputationem libri iudicum ſequamur. Sed & horologiũ Græcorum venetijs impreſſum anno 1535. eandem prorſus rationem & ſupputationem ſequitur in ciclo Paſchali ibidem adnexo, qui igitur Græcorum eccleſiaſticas, res, cõſilia, leges, baſilica, hiſtorias, cum fructu & ratione temporum legere volunt, hanc chronologiam quaſi ducem ſequantur neceſſe eſt.

Ne quid tamen à nobis deſiderari poſſit, Euſebianam quoque illam minorem ſupputationem ſubiecimus, quã ſcilicet D. Auguſtinus Oroſius Iſidorus Beda, faſciculus temporum computus eccleſiaſticus tota denique latinorum eccleſia in qua ſumus alteri videtur prætuliſſe.

Secundum Euſebium.

Moſes præfuit in deſerto annis	40
Ieſus Naue annis	27
Othoniel annis	40
Aod annis	80
Debbora annis	40
Gedeon annis	40
Abimelch annis	3
Thola annis	23
Iair annis	22
Iephthe annis	67
Elon omittitur ab Euſebio, vt ante monui.	
Euſebon, annis	
Labdon annis	8
Samſon annis	20
Heli annis	40
Samuel & Saul annis	40
Dauid annis	40
Salomon ante templi ædificationem annis	4

Summa Anni 480. ab origine mundi 4300.

Porro ſi hos ſexcentos triginta annos quos colli-

git Nicephorus addiderimus annis 3839. quos ab Adam vſque ad exitũ de Ægypto collegeramus fient anni ab Adam vſque ad initium regni Salomonis 4469.

IVDÆI quos Euſebius & ex recentioribus noſtri tẽporis plerique imò & vniuerſi, præſertim latini totam computationem libri iudicũ mirè deprauant ſuis traditionibus & violentis atque abſurdis interpretationibus, quæ enim abſurditas eſt à morte Ioſue vſque ad mortẽ primi iudicis Othonielis annos duntaxat 40. numerare, cum dicat ſcriptura 1. & 2. iudicũ ſeruiuiſſe Iſraelẽ domino cunctis diebus Ioſue & ſeniorum qui longo vixerunt tempore poſt Ioſue, & nouerant omnia opera domini, donec ſurrexit noua generatio quæ non nouerat opera domini quæ fecerat, & quæ generatio fecit malum & ſeruit baalino, traditáque eſt in manus diripientium donec ſuſcitatus eſt Othoniel qui eos liberaret? Ne plura, non abſque ſumma ratione credendum eſt Græcos patres & ex his clemẽtem Stromateum & hunc Nicephorum ſecutos eſſe eam numerationẽ quę ex verbis minime violatis elici poteſt quã nec Euſebius in præfatione chronicorum damnare auſus eſt, ſed in æquilibrio cum alia breuiore ſuſtinuit.

vt numeratur in chrono. Pariſiis impreſſa 1567. in duos libros diſtincta.

Cap. 5

SALOMON regnauit annis xl.
ROBOAM annis XVII
ABIA, annis III.
ASA annis xli.

al. xl. apud Anaſtaſium ſed perperam

IOSAPHAT, annis xxv. His temporibus floruerunt prophetæ Micheas, Elias, Heliſæus.

REX IORAM annis viij.

OCHOZIAS anno vno Gotholia mater Ochoziæ, annis vij.

IOAS annis xl.

AMASIAS annis xxix.

AZARIAS qui & Ozias annis lij His temporibus floruerunt prophetæ Oſee, Amos, Eſaias, Ionas Ioel *ſic ex Anaſtaſio reſtituimus.*

Rex IOATHAN annis xvi.

ACHAZ annis xvj.

EZECHIAS annis xxix.

MANASSES annis lv. Sub hoc anno xii. conditur Byzantium quæ poſt Conſtantinopolis dicta eſt.

AMOS annis xii.

Sic 70. ſed in Hebræ. codicibus dicitur duobus tantum annis regnaſſe apud Anaſtaſium etiam ſcribitur Amon rectius quàm Amos.

IOSIAS annis xxxi. & interregnum ἀναρχία annis xxx. ſecundum lxx. ſecundũ Hebręos l. His tẽporibus floruerũt prophetæ Hieremias, Sophonias & Baruch.

Anaſtaſius habet ceßatio principatus.

REX Iachaz vel Ioachaz menſes tres: *Et paucos dies Theodoretus.*

Vt eſt apud Anaſtaſium recte hunc Selim vocat Hieremias.

ELIACIM annos xii. Regnauit hic annos xi.

& paucos menſes, & eius regni anno tertio facta eſt & ſecunda captiuitas.

Rectius apud Anaſtaſium legitur xi. vt 4. reg. cap. 23. in fine. Pharao Nechao hunc ex Eliachim vocauit Iohacim nomine mutato Theodoret.

IECONIAS menſes tres.

Qui & Ioachim dictus eſt ſub quo 2. captiuitas accidit.

SEDECHIAS annis xi. Hunc oculis effoſſis Nabuchodonoſor captiuum abduxit & templum inflammatur poſt menſes quinque à Nabuzarda cum ſtetiſſet, ex quo conditum fuerat annis quadringentis viginti quatuor.

hæc tertia fuit captiuitas.

Apud Anaſtaſiũ annis quadringẽtis triginta quattuor.

VNIVERSI ab initio regni Salomonis vſque ad captiuitatem ſunt anni quadringenti quadraginta quinque.

Ant. Contij notæ, in ſuperius quintum caput Nicephori.

DE ſuperiore ſupputatione regnorũ cuiuſque regis inter omnes editiones, Græcas, & Hebraicas & hunc noſtrum chronographum optime cõuenit ſi pauculas tantum notas quas margini addidi obſeruemus, Azariam & Oziam eundem eſſe ex collatione libri Regnorum cum libro Paralipomenon. Ioacim ſeu Eliacim regnaſſe annos xi. vt dicitur 4. regum. cap. 23. in fi. Amon regnaſſe annis xii. ex auctoritate & mera editione ſeptuaginta interpretum vt refert Euſebius cui in

ea re fides habenda eſt: vt qui meram editionem eiuſmodi habuerit vt iam antea monuimus. Hebræa autem editio & vulgata Græca quæ hodie Compluti & apud Aldum & alios excuſa extat, duos tantum annos ei tribuunt. Quod de Anarchia dicit Nicephorus, id tempus iudicat quo contra legem & per vim á rege Egypti mutata eſt, & turbata ſeries regnãdi primámque captiuitatem ſignificat, quæ facta eſt tempore Ioachaz ſeu Ioacim filij Ioſiæ cuius meminit Theodoretus in Danielem oratione 9. vbi tres captiuitates fuiſſe docet, quod tempus cum ſequenti confundi debet, non autem ſeparatim: cenſeri alioqui nec ſumma collectionis vniuerſæ conueniret, nec vllus hiſtoricus aut chronographus. Si igitur hos 445. annos addamus annis ab origine vſque ad Salomonem 4469. fient anni 4914. ab Adam vſque ad captiuitatem Iudæorum babylonicam.

Cap. 6.

POſt captiuitatem autem Iudæorum abductorum Babylona, & ſolitudinem loci anni ſequuntur ſeptuaginta. Hi complentur anno ſecundo Darij regis perſarũ qui populum illum captiuitate liberauit & inſtaurauit templum Hieroſolymitanum.

NOTÆ.

HOc breuiſſimum caput nullam habet difficultatem aut computationis varietatem pro-

barúrque diſertis Zachariæ prophetæ verbis. Hic ſeptuageſimus annus eſt (inquit) &c. Si ergo ſupra collectę ſummæ addas 70. annos fient anni ab Adam vſque ad reductam captiuitatem. 4984.

Cæterum ſi quis partes huius temporis diligentius Digeſtas per annos Chaldæorum ſeu Babyloniorum principum & poſtea Medorum & Perſarum ſubtilius intelligere cupit, euoluat diligenter ea quæ doctiſſime in Danielem ſcripſit Theodoretus vbi Ioſephum refutat & tres captiuitates fuiſſe docet: primam, Anno. 1. Nabuchodonoſoris in qua abductus eſt Daniel, 3. anno Eliachim regis Iuda: eam que finem ſumpſiſſe ſub Cyro perſa, ſecundam anno nono, Nabuchodonoſoris quæ finita eſt ſub Dario hiſtaſpis, Tertiam anno decimo nono Nabuchodonoſoris, quæ deſijt ſub Artaxerxe filio xerxis: omnes autem duraſſe annis lxx. Sed receptior opinio eſt quam & hic auctor ſequitur, vltimam tranſmigrationem & deſolationem finem accepiſſe ſub Dario hiſtaſpis filio.

CAP. 7.

PRIMVS rex perſarum fuit Cyrus annis xxx
CAMBISES annis viii.
DARIVS filius Hyſtaſpis annis xxxvi.
Hoſtari legit Anaſtaſius bibliothecarius & legit annos xxxvii.
Huius anno ſecundo, (vt modo dictum eſt) renouatum fuit templum Hieroſolymitanum Reſtant igitur annis darij xxxiiii.

XERXES Darij filius regnauit annis xxviii.
Anaſtaſius legit xxiiii. Euſeb. vero & iſidorus xxi.
ARTABANES menſibus vii.
ARTAXERXES longimanus annis XLI huius tempore aiunt accidiſſe ea quæ de Eſther & mardochæo leguntur.
XERXES alter menſibus duobus
SOGDIANVS menſibus vii.
DARIVS annis xix.
Nothus, addit Anaſtaſius.
ARTAXERXES MEMNON Darij & Pariſatidis filius annis xl.
ARTAXERXES qui & Ochus annis xxii.
Alias xxvi. apud Euſeb. Iſidorum & Anaſtaſij huius libelli interpretam.
ARSES ochi annis iiii.
DARIVS ARSAMIS annis vi. Hoc ſublato & deleto imperio perſarum *Alexander Macedo* regnauit annis vi. potitus rerum ante Darij interitum annis xii. Mortuus fuit Babilone annos natus xxxv. vel vt alij tradiderunt xxxvi. Rex igitur fuit annis xvii.
Octodecim legit Anaſtaſius
Subegit barbaricas nationes numero xxii. & græciæ ciuitates xiii. *tribus Anaſtaſius*
Mortuus (vt diximus in perſide florente imperio.
VNIVERSI ab Adam vſque ad mortem Alexandri, anni quinquies mille centum ſeptuaginta ſeptem.

NOTÆ.

A Captiuitate reducta incipit ſacra ſcriptura numerare tempora per annos externorum principum, quos etiam hoc capite complexus eſt Nicephorus. Cæterum quàm inter ſe diſſentiant græci auctores de ſingulorũ horum monarcharũ annis nulli non eſt incertum. Sed Nicephorum probatiores ſequutum fuiſſe credẽdum eſt, neque enim fere ab Euſebio & Iſidoro diſſentit, & libris Eſdræ & Nehemiæ. Summa autem annorũ à reducta captiuitate (quam prætermiſit Nicephorus) eſt annorum cci. Ab origine vero mundi id eſt ab ipſo Adamo vſque ad mortem Alexandri magni annorum quinque millium centum octoginta quinque.

Cap. 8.

POST mortem Alexandri magni primus rex Alexandriæ in Ægypto fuit Ptolemæus lagi filius annis XL.

PTOLEMÆVS philadelphus annis. xxxviii, Hoc regnante ſacri libri Hebræorum in linguam græcam traducti fuerunt, & repoſiti in bibliotheca Alexandrina pontificatu Eleazaris.

PTOLEMÆVS Euergeta annis xxv.

PTOLEMÆVS philopator annis xvii.

PTOLEMÆVS Epiphanes annis xxvi.

Illuſtris vertit Anaſtaſius.

Huius temporibus ea geſta ſunt quæ de Machabæis leguntur.

PTOLEMÆVS philometor annis xxxv.

PTOLEMÆVS minor annis xxix.

Iunior vertit Anaſtaſius.

PTOLEMÆVS Phyſcon annis xvi. menſ. vi.

Hunc & Soterem vocat Euſeb.

PTOLEMÆVS Alexander annis x,

PTOLEMÆVS frater huius annis viii.

PTOLEMÆVS cognomento Dionyſius, annis xxx.

Ptolom. qui & Dioniſius Anaſtaſius legit.

CLEOPATRA ptolemæi filia annis xxii.

Huius anno tertio primus occupauit regnum Romæ C. Iulius Cæſar à quo omnes deinceps imperatores Romani Cæſares appellati fuerunt. Hic regnauit annis iiii. menſibus vii.

Poſt Iulium regnauit Romæ Cęſar Auguſtus octauianus annis LVI. menſ. vi.

Ab hoc deinceps Antiocheni annos ſuos numerét.

Hic anno imperij ſui decimo quinto ſublata Cleopatra euertit regnum Ptolemæorum qui illud in Ægypto tenuerant annis ccxcvii.

Summa á morte Alexandri vſque ad Chriſtum natum anno 42. Auguſti. 323.

NOTÆ.

SVperiores computationes quot annis quiſque ſucceſſorum Alexandri in Ægypto regnauerit Euſebio Iſidoro & cæteris chronographis mire conſentiunt. Sed collectio totius ſummæ non

conuenit quot autem anni interſint inter mortem Alexandri & Chriſti natiuitatem ſequenti capite adnotabimus eſſe 323. quòtque ab Adam ad Chriſtum Dominum deum noſtrum.

CAP. 9.

COLLIGVNTVR itaque vniuerſi ab Adam vſque ad initium Imperij Auguſti ſecundum exquiſitos temporum deſcriptores, anni quinquies mille quadringenti quinquaginta ſeptem. *Legendum octo.* Quippe Auguſtus (vt eſt dictum) imperium tenuit annis lvi. menſ. vi. Anno autem xlii. ipſius natus fuit ſecundum carnem ex ſancta & deipara virgine Maria Dominus noſter Ieſus Chriſtus, Deus Æternus, in opido Iudeæ Bethleem ante diem viii. calend. Ianuarij qui eſt Chœac viceſimus nonus, idémque Decembris viceſimus quintus.

*Is eſt quartus menſis Ægiptiorum incipiens à quinto calendar decembris, vt docet Beda de natura rerum cap.*11.

Cyrinus legit anaſtaſ. Cyrenius tum à ſenatu miſſus cenſum egit patrimoniorum & incolarum. Fiunt igitur vniuerſi ab Adam ad Domini noſtri Ieſu chriſti in carne adminiſtrationem id eſt ἐνσάρκον οἰκονομίαν exquiſitiſſima ratione, anni quinquies mille quingenti.

Ad ſuperius 9. cap. Notæ.

IN ſummis totius collectionis & hoc & ſuperiori capite mendű eſt. Sunt igitur à morte Alexandri vſque ad natnm Chriſtum id eſt quadraſimum ſecundum Auguſti annum Anni ccc.

xxiij. Ad Adam vero vſque ad Chriſtũ anni 5508. ſi omnes ſpeciales & vniuerſas ſummas prius expoſitas & à nobis reſtitutas in vnam collegerimus. Alter Nicephorus lib. 1. eccleſiaſticę hiſtoriæ c. 10. & c. vlt. ait anno mundi 5505. natum fuiſſe Chriſtum. Cedrenus vero anno mdi 5506, alter tribus alter vero duobus tantum annis ab hac noſtra deficiente. Sed hæc quamcollegimus exactiſſima eſt & vſu à Græca eccleſia recepta, vt oſtendit canon tertius Sinodi in Trullo ſextæ vniuerſalis & horologium Græcorum venetijs Impreſſum anno Chriſti 1535. quem annum in magno Ciclo Paſchali ibi ſubiecto facit annum mũdi 7044. à quibus ſi 1536. ademeris, annos ſcilicet Chriſti, reſtabunt anni 5508. anni ſcilicet mundi vſque ad Chriſtum natum.

Sed & nunc vertentem annum Chriſti 1571. facit annum mundi 7079. & eius tempora & feſta mobilia præcipua ſic tradit. Græca enim addere viſum eſt addita interpretatione Latina, quia paucis latinorum & noſtratium ea res videtur cognita

ἔτους ζ̄ ō θ̄. Ἰνδικτιῶνος. ιδ΄. ἡλίου κύκλοι κγ̄. φεγγαρίου κύκλοι ιᾱ. Η παραμονὴ τῶν χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρα κυριακῇ. κρεοφάγια, ἡμέραι νϛ̄. τὸ τριώδιον ἄρχεται φεβρουαρίῳ. δ΄. ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίῳ ιη. νομικὸν φάσκα ἀπριλλίῳ, ιβ. χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίῳ ιε΄. κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, ι΄. ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι ιζ΄.

Id eſt.

Agus Chri-
ſti. 1571.

Anno (mundi) vii. lxxix. id eſt ſepties milleſimo ſeptuageſimo nono. Indictio xiiii. ſolis cycli xxiii. *noſtri latini computant dũtaxat xii.* Phengarij id eſt lunæ cycli. xi.

Vigilia (ſiue expectatio) Chriſti Natalium die dominica. Creophagia ſeu tempus edendarum carnium dies lvi. *Apocrea ſeu dies abſtinentiæ à carnibus xviii. februarij.* Triodion incipit Februario, die quarta. Legale paſcha, Aprili xii. die. Chiſtianorum Phaſca Aprili xv. die. Dominica ſanctorũ omnium, Iunio x. die. Ieiunium ſanctorum Apoſtolorum dies xvii.

Breuis ſuperiorum explicatio.

φεγγάρη. *vulgari ſermone Græco hodie dicitur, quæ olim* σελήνη.

Quod attinet ad indictionem, eadem eſt cum latina traditione. Sed ſolis cycli & phangarij id eſt lunæ ſeu aurei numeri & decem nouennalis numerus cum latino computo eccleſiaſtico non conueniunt, computat enim cycli ſolaris annum xii. lunaris verò decimum quartum, ſi quis autem rationem inueniendi cycli vtriuſque tam lunaris quàm ſolaris ex Græcorum traditione ſcire cupit, videat quæ hac de re notat Balſamon ad 76. can. carthaginenſem. Vigilia Chriſti natalium (die dominica) Sciendum eſt igitur Græcos atque etiam Latinam eccleſiam annum incipere à vigilia Natalis Domini, ſi modo Nicolao de cuſa ſeu Cuſano credimus qui ab eccleſiæ cõputatione ſeparat vulgarem Ita-

licam quæ gentilium Romanorum morem à Calendis Ianuarijs annum inchoãdi abijcere non potuit: cum ergo illa prima ſit totius huius anni dominica, facillimum erit hoc initio poſito cæteras totius anni ferias ordinare. Non enim literis vt Latini ſuas dominicas & ferias per totum annum diſtinctas habent.

Creophagia dies lvi.) Creophagia vocant illud interuallum quod eſt à Natali Domini vſque ad feriam ſecũdam poſt Dominicam in ſexageſima, quia vſque ad eam duntaxat diem carnibus veſcuntur Græci Chriſtiani.

Apocrea) ſic vocant Dominicam in ſexageſima quia tunc incipiunt abſtinere à carnibus. Nam incidit ea Dominica in xviij. februarij

Triodion) ſic appellant primam ſedem Dominicarum & feſtorum mobilium totius anni quæ ſemper incipit à Dominica præcedente Dominicã ſeptuageſimæ, quam vocant Dominicam Phariſæi & Telonei ſeu publicani.

Legale Pahſca) ſic ſcribendum eſſe Hebraicũ verbum ait Nazanzenus in panegyrico de Paſcha. Sed vulgò obtinuiſſe vt quaſi à paſſione deduceretur, Paſcha pronuncietur. Sed ad differentiã Iudaici & Chriſtiani Paſchalis diuerſe ſcribitur & pronunciatur hoc verbum.

Dominica ſanctorum omnium Iunio x. die) Ea eſt Dominica Trinitatis apud latinos quæ feſta omnia mobilia antiqua claudit, & ideo poſt feſta Chriſti multiplicia celebrant Græci feſtum omnium ſanctorum.

Ieiunium 55. Apoſtolorum (dies xvii.) puto illos dies feriales & profeſtos intelligi qui ſunt inter feſtum omnium ſanctorum & feſtum ſanctorum Apoſtolorum quod celebrant Græci vt ex eorum Menologio claret, die 30. Ideſt vltima Iunij. Verùm de his hactenus, Nunc ad Nicephorum redeamus

CAP. 10.

POST AVGVSTVM tertius Imperator fuit romanorum Tiberius annis xxiii. Huius Imperij anno xv. Inchoauit ſalutiferam & Euangelicam doctrinā Dominus noſter Ieſus Chriſtus.

Anno autem [eiuſdem] xviii. paſſus fuit Hieroſolymis pro nobis paſſionem ſalutarem ante octauum diem kalendarum Aprilis phamenoth xxix. Ideſt Martij xxv.

Sic reſtitui ex Anaſtaſio bibliothecario: is eſt 7. menſis Ægyptiorum qui incipit ex 5. Kal. Martias.

Sunt igitur ab Adam vſque ad ſalutarem paſſionem & reſurrectionem domini & Dei ſaluatoris noſtri IESV CHRISTI anni quinquies mille quingenti triginta tres.

NOTÆ.

Tiberio tribuit annos xxiii. vt Euſebius & Auſonius ſeu quis alius illo verſu tritiſſimo. Et ter ſeptenis geminos Nero Claudius addit. Tertulianus aduerſus Iudæos dat ei annos xxii. menſes vii. Sed Tacitus in fine .5. lib. & Sext. Aurelius victor

non quidem Impreſſus ſed manuſcriptus ei xxiii. annos tribuunt quibus lubenter aſſentimur. Summa annorum mundi vſque ad reſurrectionem ex ſuperioribus colligenda eſt annorum 5540.

Cap. ii.

[Iulius igitur Cæſar (vt dictũ eſt) præfuit regno occupato Romæ annos iiii. Menſes vii. Huic ſucceſſit Octauianus, cuius anni ſunt lvi. menſes vi. Tertius Imperator regnauit Tiberius priuignus Octauij annis xxiii.] *Incluſa deſunt apud Anaſtaſium bibliothecarium recte quia iã ſupra poſita fuere.*

POST TIBERIVM CAIVS annis iii. Menſes x. *Interfectus fuit in palatio.*

CLAVDIVS an. xiii. Menſ. i. ſublatus veneno.

NERO annis xiii. M. viii. fugit ſeque ipſum viuus interfecit. *Sic Legẽdũ & in Græco,* κατέσφαξεν, Hoc Nerone perſecutione primo cõmouente Petrus & Paulus, Romæ martyres facti ſunt. Et Iacobus frater Domini quem vocabant omnes iuſtum à Iudæis Hieroſolymis lapidibus eſt obrutus. *Galba hic perperam omiſſus eſt qui imperauit Menſes vii.*

OTHO Menſes tres ſeipſum occidit.

VITELLIVS Menſes viii.

VESPASIANVS annis ix. menſ. xi. diebus xxij. deceſſit in hortis Salluſtianis. Huius imperij anno ſecundo capta eſt vrbs Hieroſolima à filio ipſius Tito ann. poſt Chriſti aſſumptionem xxxv. *Ex ann. ſigillatim poſitis colliguntur ann. xxxix. hic & Euſebius colligit.*

TITVS an. duobus, mẽſibus duobus, necatus in palatio.

DOMITIANVS annis xv. menſes v. Hoc perſecutionem commouente Iohãni apoſtolo Pathmus inſula ad incolendum aſſignatur. Qui poſt mortem Domitiani inde reuerſus. Epheſum ibi manſit vſque ad Imperium Traiani

NERVA annum vnum menſes iiii.

TRAIANVS annis xix. menſes vi. Huius tempore Deifer Ignatius Romæ fit martyr obiectus beſtijs.

ADRIANVS annis xxi. Deceſſit ad Baias aqua intercutem effuſa. Hic Hieroſolymis deletis, vrbi Inſtauratæ Æliæ nomen indidit.

TITVS ANTONINVS cognomento PIVS cum filijs Aurel. Vero & Lucio annis xxii. menſ. iii

MARCVS AVRELIVS filius huius annis xix, menſibus duobus, Huius tempore Iuſtinus Philoſophus martyr factus. Antonnius verus annis xii.

COMMODVS annis xiii.

ÆLIVS PERTINAX menſes vi. cæſus in Palatio.

SEVERVS annis xviii. Huius imperij tempore, Leonides Origenis χαλκόφρονος pater, martyr factus eſt. Et floruit Hippolitus Rom. hiſtoricus & Grægorius θαυματούργος thaumaturgus id eſt, mirabilium effector, & Clemens Alexandrinus.

ANTONINVS Seueri filius annis vii, cæſus inter Carras & Edeſſam.

MACRINVS annum vnum Cęſus, (ab exercitu)

ANTONIVS GABALVS annis iiii. Cæ-

Sic vertit Anaſtaſius perperam. alij Diuus.

In Bebeis Anaſtaſius habet.

Legendũ vi detur Anni⁹ verus cum eo ann. xi. Euſ. xviiii. ſed victor xviii.

hæretici vertit Anaſt. alij prauanimi.

ſcriptor legit Anaſt.

Euſeb. vi. alij v. victor vi.

Beo legit Anaſtaſius

ſus Romæ.

ALEXANDER MAMÆ Æ FILIVS annis xiii Cæſus apud Moguntiacum.

MAXIMINVS annis iii. Cæſus ad Aquileiam.

GORDIANVS annis vi. ſuſpendio vitam finijt in Africa.

PHILLIPPVS annis vii Cæſus in hortis Thiberianis. *Intellige cũ Philip. filio*

DECIVS annum vnum menſes tres perijt in foro Huius tempore fit martyr Antiochiæ Sanctus Babylas & alij per diuerſas prouincias & ſeptem pueri Epheſi.

GALLVS ET VOLVS IANVS anno i. menſibus iiii.

Euſebius & cæteri & Aurelius victor tribuunt eis annos duos & quidem præterea menſ. iiii.

VALERIANVS ET GALIENVS annis xii. Valerianus cæſus in perſide, Galienus, Mediolani. *Sex Victor & Euſeb. ann. xv.*

CLAVDIVS annis i. M. ix. mortuus Sirmij.

AVRELIANVS annis v. M. vi. Cæſus in nouo Caſtello.

Carcere habet Anaſtaſius ἐν καινῷ φρουρίῳ ſcripſerat Nicephorus.

TACITVS M. vi. cæſus in Ponto. Quo tempore ſanctus Charito confeſſionem exhibuit.

PROBVS annis vi. menſ. iiii. cæſus Sirmij.

CARVS vna cum filiis CARINO & NVMERIANO annis ii. Carus quidẽ mortuus in Meſopotamia Carinus autẽ mortuus in Thraciæ op-

pido Numeria. *Hîc videtur deeſſe aliquid nempe Numerianus quomodo perierit.*

DIOCLETIANVS & Maximianus ann. xx. Huius tempore martyr fit S. Petrus Alexandriæ epiſcopus & alij multi per totam prouinciam.

videtur hîc deeſſe Galerius, Conſtãtius, Maxentius qui inter Diocletianum & Conſtantinum regnauerunt.

CONSTANTINVS MAGNVS annis xxxi.

Anno Imperij huius xx. coacta fuit Synodus ſancta prima cccxviii. patrum Niceæ in Bithynia anno poſt Chriſtum in carne natum cccxviii. poſt venerabilem autem paſſionem & glorioſam reſurrectionem, ccclxxxv. *legendum cccli. pro xx. decimo legit Anaſtaſius, idẽ tradit & Harmen. in Chronologia.*

Fiunt igitur vniuerſi ab Adam vſque ad mortem Conſtantini Magni Anni quinquies mille octingenti triginta ſex.

AD SVPERIOREM IMPERATORVM NOTITIAM BREVES *Notæ.*

QVamquam pleráque iam ad marginem notauimus placet tamen & alia breuiter percurrere, nam omnia accurate exequi infinitum eſſet, & vix hac in re quiſquam, vt ſe diu torqueat reperiat τὸ ἀκριϐές ita interſe in annis menſibus diebus diſſentiunt auctores latini & Græci prophani & Chriſtiani. Qua in diſſenſio-

ne ſedanda aut retiore via eligenda nihil potius reor quàm vnà cum imperatorum annis, conſules quoque & eorum catalogum àCaſſiodoro & aliis compoſitum coniungere, quod & nos in noſtra Chronologia quàm diligentiſſime potuimus ſumus executi,ad quam lectorem curioſum remittam lubens.

De Tiberij annis xxiii. conuenit inter omnes, & ita apud Sex. Aurelium Victorem manuſcriptũ quo optimo vtor ſcriptũ eſt non vt in impreſſis libris xxiiii. Itaque quoties auctores in teſtimoniũ adduco ſciant lectores me his potiſſimũ vti quos habeo cum optimis & multis manuſcriptis collatos. Nam in libris impreſſis nihil fere ſani reperio in temporum & annorum notis & hoc mendo mendoſiores ſemper ſunt Græci quàm latini, propter Græcarum notarum ſimilitudinem & ſubtilitatem. Verſ. Auſon. Et ter ſeptenis geminos Nero Claudius addit.

GAIO Imperatori tribuit Nicephorus ann. iii. menſ. x. Sed Aurelius victor,Euſebius Harmenopulus in Chronologia Imperatorum manuſcripta iiii annos ei dant integros, notus eſt verſiculus Auſonio imputatus Tertia fuit hyems craſſantia tempora Gai.

CLAVDIO hîc dantur anni xiii. mẽſis vnus, ſed ab Euſebio (manuſcriptum ſemper intelligo nam miſere & deprauatiſſime eſt impreſſus) dantur anni xiii. menſes vij. dies xxviii.ab Harmenopulo anni xiij. menſes viij. dies ix.

NERONI quoque hîc dantur anni xiii. menſ.

viij. ab Euſebio verò an xiii. menſ. vii. dies xxviii. (non vt in impreſſo habetur an.xiiii. menſ.viii. d. xxviij. quo decipiuntur omnes). Sed Aurel.Victor Claudio rotunde annos xiiii. tribuit. Neroni xiii. verũ Auſonij verſiculus (quod genus probationis in hac re eſt efficaciſſimũ quia extra mẽdi ſuſpicionẽ eſt poſitũ) vtrique rotũde tribuit an.xiiii.Claudius hebdomadem duplicem trahit & Nero dirus. GALBA etiam híc per erratum potius librarii quàm Nicephori omiſſus eſt, qui imperauit mẽſes vii. Otho tres. Vitellius octo. quæ ſic perſtringit Auſonius: Galba ſenex Otho laſciue & formoſe Vitelli tertia vos latio regnantes neſciit æſtas. Interitus dignos vita properante probroſa. Idem & rotunde decem annos tribuit Veſpaſiano, vt & Sex. Aurelius Victor implet fatalem decadem ſibi Veſpaſianus, oſtenſus terris Titus eſt breuitate bienni. quibus addo deficientem verſum de Domitiano. Luſtra tria hinc perimunt & iuſta pericula fratrem. ſed annis xv. addit; Nicephorus, (poſt Euſebium) mẽſ. quinque. Sequentiũ anni conueniũt fere cũ Euſebiana Chronologia manuſcripta quod de genere mortis cuiuſq imperatoris breuiter aſpergit nec probare nec refutare cordi eſt. Nihil hoc ad chronologiam quam tantum exequimur & quædam margini obiter aſperſimus, inter Gordianum & Philippos Quidam inter quos eſt Harmenopulus interſerunt Pompeianum ſeu Pupienum & Balbinum cum tribus annis, vt & Æmilianum inter Gallum & Valerianum, & poſtea Sallianum & Quintilium & Florianũ ſed eo-

rum anni vel ſuperioribus vel ſequẽtibus tribuuntur. Quod ait hîc auctor decium in foro periiſſe, ſic accipio in foro flaminij cum Euſebio. Quod ait cæſum in nouo caſtello in Græco erat

vertitque Anaſtaſius, in nouo carcere, quod magis placet. Quod ad Diocletianum attinet cui xx. anni tribuuntur ea communior eſt ſententia Euſebij & aliorum tametſi victor xxv. annos ei tribuat. inter Diocletianum quoque & Conſtantium Euſebius interſerit Galerium eique duos alios annos ſeparatim tribuit, quem quidam hîc vel Nicephori vel librarij errore omiſſum queruntur: ſed nihil hic lacunæ agnoſco quia Caſſiodorus in deſcriptione cõſulum ait annos Conſtantij & Galerij attribui Conſtantino Conſtantii filio. & xx. tantum annorum conſules adſcribit. Ait xx. anno Conſtantini congregatam fuiſſe primam vniuerſalem Synodũ Nicenam ſed in manuſcripto Anaſtaſij ſcriptum eſt id eueniſſe anno x. vt & in chronologia Harmenopuli. Sed in Græca inſcriptione ſeu Titulo eiuſdem Synodi notatur celebrata fuiſſe Paulino & Iuliano Conſulibus, qui videtur eſſe annus xv, Conſtantini. Ibidem computatur annus ab Alexandro 636. ſunt autẽ ab Alexandro vſque ad 42, annum Auguſti. quando natus eſt chriſtus anni 323 quos ſi à 63 6 ſubtraxeris, reſtabunt anni *Incidũt au-*
313, qui ſunt anni chriſti quibus ea ſynodus cele- *tem hi anni*
brata eſt. at Nicephorus hoc loco computat an- *in* 10. *annũ*
nos 318. vt & ſinopſis Græca conſiliorum qui *conſtantii. i.*
erat annis mundi. 5826. ſic enim legendum in Græco ε̄, ω̄, κ ϛ̄ & conſequenter anno à chriſti

reſurrectione 285. vt hîc recte collectum eſt. Si legamus hîc anno x. Conſtantini factã ſynodum Nicœnam & fuiſſe tum annum Chriſti 318. recte conueniet ſumma collectio ab Adam ad mortem Conſtantini vt ſit annorum 5836.

Quia autem quo imperij Conſtantini anno Nicæna ſynodus coacta ſit diſſentiunt auctores cauſa requirenda eſt. Nam Nicephorus hoc loco 20. anno factam, vt eſt in impreſſis in Germania aut 10. vt eſt in manuſcripto exemplari Anaſtaſij, Euſebius vero lib. 4. de vita Conſtantini cap. 47. viceſimo anno factam ait quando vicennalia eius acta fuerunt idem tamen in chronicis à Hieronymo tranſlatis decimotertio anno eiuſdem celebratam notat Caſſiodorus 18. atque alij alio. Cauſam igitur hãc eſſe arbitror quod variè annos Imperij Cõſtantini numerant plerique, quidam à depoſitione purpuræ per Diocletianũ, nihil tẽporis aſcribentes Conſtantio aut Galerio aut maxentio quidam poſt mortem Conſtantij quidam poſt omnes collegas imperij deuictos. Itaque ob tantam incertitudinem in ipſo Synodi Titulo quoto an. imperij eius acta ſit nõ eſt inſcriptum ſed quibus cõſulibus & quo à morte Alexandri anno qua computatione tum vtebatur vniuerſa Græcia & Ægyptus.

Cap. xii.

MORITVR autem Conſtantinus cum regnaſſet (vt aiunt) annos xxxi. natus annos lxv. relictis filiis tribus Cõſtante, Conſtantino, &

Conſtantio, quorum Conſtans veteris Romæ, Conſtantinus nouæ Conſtantius Antiochiæ regnum tenuit. Confecit conſulatus duos.

Decem legit Anaſtaſius recte. Nam ex faſtis agnoſcimus Conſtantium decem conſulatus iniiſſe.

Sed filij poſt Cõſtantinum regnarũt annis xxiiij.

IVLIANVS an. duobus. Interfectus in perſide. *addit Euſ. men. v. d. 13*

IOVIANVS menſes viiij.

VALENTINIANVS Magnus & valens frater annis x. menſ. viiii. Valẽtis Imperio factus martyr fuit S. Dorotheus, obiectus in venatione feris ab Arrianis.

GRATIANVS & valentinianus minor valentiniani filij & cum his. *Legit Anaſtaſius Iunior recte.*

THEODOSIVS MAGNVS annis xvi. conſul. III. Secũdo anno imperij huius coacta fuit ſecunda ſynodus Conſtantinopoli. cl. ſanctorum patrum.

ARCADIVS & HONORIVS filij ipſius anni xiii. menſi. iii.

THEODOSIVS MINOR annis xlii. menſ. vj. ſub hoc celebrata fuit. Synodus tertia Epheſi patrum ſanctorum ducentorum, & altera inſidiatoria, cui præfuit Impius Dioſcorus. *xi. Anaſt.*

Anaſtaſius vocat latrocinalem recte, nam in Græco eſt ληϛρική.

MARTIANVS & VALENTINIANVS annis xxv. ſub quo Chalcedone quarta ſancta Synodus celebrata fuit ſanctorum patrum. DCXXX. *Videtur emendandũ v.*

LEO MAGNVS annis xvi.

Iunior legit Anaſt. recte

LEO PARVVS cum patre annum vnum. moritur.

ZENO an. xvii. cum tyranno Baſiliſco annis duobus.

ANASTASIVS annis xxvii. menſ. iiii

Diebus xxiij. Ana.

IVSTINVS THRAX an. ix. menſ. iii.

IVSTINIANVS MAGNVS annis xxxviii. dies vii. ſub quo ſancta Conſtantinopolitana Synodus (quinta) celebratur.

addit Ana.

ſic & Sigebertus manuſcriptus.

IVSTINVS Iuſtiniani fratris filius ann. xii. Menſ. ii. Dieb. xx. (Septimo anno huius Imperij completus fuit cyclus vnus ſancti paſchatos annorum 532. Ex quo crucifixus fuerat Dominus noſter Ieſus Chriſtus indictione vi. anno à condito mundo, ſexies milleſimo ſexageſimo quinto.

AD CAP. XII NOTÆ

Quæ de annis Cōſtantini & filiorum eius ſcribit ea cum Euſebio &c. conueniunt vt & ea quæ de Iuliano & Iouiano. Sed in Valentiniano & ſequentibus eſt diſſenſio. hic enim Valētiniano & Valenti anni x. men. viiii, dantur, apud Hieronymum vero qui ſuppleuit hac parte Euſebium anni xiiii.

Gratianus & Valentinianus & Theodoſ. ann. xvi. Proſper Gratiano cum Valentiniano fratre dat annos v. & Theodoſio poſtea annos xi. quæ computatio in idem recidit.

Arcad. & Honor. an. xiii) Proſper habet an. xxxii. ſed poſtea vbi Nicephorus dat Theodoſio minori annos xlii. dat ipſe Proſper duntaxat xxvii. ita quatuor annis Proſper ſuperat Nicephorum. Sane

Sigebertus xiii, annos tribuit vt & Nicephorus & Honorio eius fratrueli poſt eius mortem tribuit annos xiiii. & poſt eius mortẽ Theodoſio ſoli an. tres & poſtea eidem Theodoſio cum Valentiniano.an.xxiiii. qui omnes anni collecti faciũt annos 54 quæ ſumma cum Nicephoro conſentit.

Martianus & Valentinianus annis xxv.) Sigebertus Martiano annos ſex, & Valentiniano cum eo annos quinque tribuit, & leoni annos ſexdecim poſt mortem Martiani:poſt mortem verò Valentiniani Maximo & Auito annos duos & eius ſucceſſori Maioranio annos quatuor: deinde, eius ſucceſſori Seuero annos ſimiliter quattuor:eius itẽ ſucceſſori Anthemio ſimiliter an.quatuor deinde Olybrio menſ.7 Lucerio & Nepoli,& Oreſti, Auſtulo & Odoacri ſibi inuicem ſuccedẽtibus annos reliquos attribuit vſque ad completum xvi.annũ imperii Leonis, Itaque exiſtimo hic ſubeſſe mendum apud Nicephorum & pro xxv. legendum v. vel viii. Nam Harmenopulus eis duntaxat annos vii tribuit vt& Beda.

Zeno ann. xvii.) Sigebertus ex chronico Idacij epiſcopi annos xix. tribuit, ſed poſtea Anaſtaſio tantum xxv.cum ei det Nicephorus xxvii. annos itaque res eodem recidit.Idẽ Sigebertns annos x. rotunde tribuit Iuſtino ſeniori. Nicephorus vero & Harmenopulus annos ix. menſ. iii.

Iuſtinianus an. xxxviii. dies vij) reuera autem imperauit an. xxxviii. menſes. viij Idcirco Harmenopulus & Beda & pleríque alii ei rotunde tribuunt annos xxxix.

Sub quo ſancta Conſtant. ſynodus celebratur)
Id ad annum eius xxiiii. quidam referunt vt Sigebert & alij.
Septimo an. huius Imperij completus fuit cyclus vnus ſanctiPaſchatos annorum 532 ex quo crucifixus fuerat dominus Ieſus Chriſtus Indict. vi. Maxima eſt hac in re Latinorum & Græcorum diſſenſio. Sigebertus ait anno quinto Imperij. Iuſtiniani impletũ fuiſſe hũc cyclum quem vocat Magnum annum à Chriſti natiuitate annorum quingentorum triginta trium. Ab hoc etiam anno Dionyſium abbatem orſum eſſe cyclum ſuum cyclorum quinque decemnouenalium. Et quia ſecundus (inquit) annus operis huius concordare debet in ratione compoti primo anno natiuitatis Chriſti debet triceſimus quintus annus cycli Dionyſij concordare in ratione compoti triceſimo tertio anno natiuitatis Chriſti ſcilicet vt xiiii. luna. Aprilis occurat ix. kalen April. in quinta feria, Paſſio Chriſti octauo Kal. Aprilis in ſexta feria. reſurectio vi. kalen. Aprilis in Dominica die. Sed quia non ita occurrit, ſed Lu. xiiii. Aprilis occurrit eo anno xii. kalen. Aprilis in prima feria, Dominica vero dies Paſchæ in v. kal. Aprilis. Ideo improbatur, quia repugnat Euangelicæ veritati. Hæc Sigebertus. Beda quoque de natura rerum ita ſcribit, ſub Iuſtiniano, Dionyſius Paſcales ſcribit cyclos Incipiens ab anno Dominicæ Incarnationis 532. qui eſt annus Diocletiani 248. Poſt conſulatum Lampadij & oreſtis quo anno Codex Iuſtinianus orbi eſt promulgatus. Victor

Quidã verò anno quinto. alij ſexto Iuſtiniani id eum feciſſe notant.

Verba Sigeberti.

quoque Capuanus Epiſcopus librum de Paſcha ſcribens victorij arguit errores. Hæc Beda. Sed omnia huiuſmodi aduerſus Dionyſium obiecta conſident ſi vt hic legit Nicephorus illos annos 532. illóſque Dionyſij circulos non à Chriſti Incarnatione ſed paſſione computemus. Et ex horologio Græcorum cui adſcriptus eſt Paſchalis cyclus conſtat Græcos abſque vllo errore diei Paſcalis locum ad hoc vſque tempus feliciſſimè numeraſſe. Sed diligentior huius rei tractatio non eſt huius inſtituti proprium atque maioris temporis deſiderat laborem.

CAP. 13.

TIBERIVS annis v.

MAVRICIVS annis xx. méſ. iiii. cœſus.

Deeſt apud Anaſ.

PHOCAS annis viii. cœſus

Tirannum Græci vocant vt Zonar. &c.

HERACLIVS annis xxxi. vna cum filio. Imperij huius anno tertio Perſa Choſroës plurima loca occupauit Imperij Romani.

Romaniẹ Anaſtaſ.

Hieroſolima diripuit & imflammauit venerabilia loca & magnam multitudinem captiuam abduxit cum Patriarcha Zacharia & pretioſis lignis in Perſidem. Anno xii. ipſius Choſroës Perſa occiſus & reuocata captiuitas & viuifica crux ſua in loca tā Inſtaurata eſſent repoſita fuit Tum deinde Sarraceni omnia vaſtare cæperunt anno mūdi

τιμίων ξύλων

Ar*a*. 6164 ſexies milleſimo centeſimo xxvi. indictione vii.

CONSTANTINVS filius huius an. xxviii

Al xxix. Hic occiſus fuit in Sicilia cuius tempore magna

Anaſtaſ. pars Imperij à Sarracenis vaſtata fuit.

Hic voca CONSTANS Nepos Heraclij annis xvii.

tur Cõſtan- cuius tempore Byzantium à Sarracenis deuaſta-

tinus Pogo- tum fuit *Sic Anaſtaſius Germanica editio habet*

natus. *obſeſſum*. Et vi. Synodus xiii. an. ipſius celebrata Conſtantinopoli. Hic fortiter ſe geſſit aduerſus Sarracenos repreſſo impetu illorum & valde ipſis perterre factis.

IVSTINVS filius huius annis x.

Hic vocatur Iuſtinianus minor filius Conſtantini & Rhinotmelus dictus.

LEONTIVS annis iii. *hunc sig. Leonem vocat.*

TIBERIVS qui & Abſimerus annis viii.

IVSTINIANVS ſecund. annis xi. emendandum annis vi.

PHILIPPICVS qui & Bardanes annis ii.

ANASTASIVS qui & Arthemius annis ii.

THEODOSIVS anno vno ſic Diaconus ſed Zonoras dat ei biennium.

Iconoma- LEO ISAVRVS annis xxv. M. iii. D xiiii.

chus dictus. *Conſtantinus fil. eius annis xxxiiii. menſ. ii. D. xxv. Leo chazares annis v.*

CONSTANTINVS filius eius cum matre ſua Irene an. x. M. ii. D. ii. Horum anno octauo celebrata fuit Niceæ ſecũda Synodus ſanctorum patrum. cccl.

CONSTANTINVS [ſolus] ann. vi, menſ.

ix. Dieb. viii.

IRENE mater ipſius anno v. M. ii. D. xii.

Nicephorus annis viii. M. ix cæſus in Bulgaria. *Menſ. viii. Anaſtaſ.*

STAVRATIVS filius huius menſ. ii.

MICHAEL gener ipſius annis i. M. ix. D. xi.

LEO ARMENES annis vii. menſ. v. D. xv. cæſus in palatio in templo ſanctiſſ. Deiparæ.

MICHAEL alter annis viii. menſ. ix. D. ix.

THEOPHILVS huius filius annis xii. menſ. iii. D. xx. *Alius Anaſtaſ.*

THEODORA vna cum filio Michaële annis xiiii. M. i. Dieb. xxv. *xx. Anaſt.* *Vxor eius addit Anaſtaſius.*

Hæc Amplius adduntur ab Anaſtaſio.

MICHAEL ſolus annis xi. menſ. i. Diebus ix. occiſus eſt in palatio S. Mamantis.

GENEALOGIA VALENTINIANI MAGNI

VALENTINIANVS gignit Gratianum Valentinianũ Imperatores & Gallã vxorem Theodoſij magni, Theodoſius maior genuit Arcadium & Honorium Imperatores & Placidiam vxorem Cõſtantij. De Arcadio nati ſunt Theodoſius minor & Pulcheria quę fuit vxor Martiani Imperatoris. De prædicto Conſtantio & placidia natus eſt Valẽt. tertius. Mater Theodoſij Iunioris illa fuit Eudoxia quæ Io. Chryſoſtomum exulauit. Vxor autem ipſius Theodoſij Eudocia dicta eſt.

AD SVPERIVS XIII. CAP. NOTÆ.

QVia totum hoc vltimum caput miſere depravatum mutilum & mendoſum eſt eorum etiam teſtimonio qui primi invulgus edidere, paulò diligentius hæc pars ex aliis auctoribus retractanda eſt.

TIBERIVS ann. v.) Sigebertus manuſcriptus annos vi. Hugonis chronica manuſcripta annos vij. Harmenopulus verò in manuſcripta imperatorum notitia annos 4. ei tribuit. Idem Iuſtino eius deceſſori tribuit annos 15. cui hic Nicephorus tantum 12. & Zonoras 13. Sed hanc rem ita conſiliat Nicephorus Caliſtus in fi. lib. 17. eccl. hiſto. vt Iuſtinus quidem ſolus annis. 12. menſibus decẽ cum dimidio, cum Tiberio verò quam ſibi ſucceſſorem viuus aſſumpſit & collegam annis tribus vno minus menſe. De huius quoque Tiberij annis totam quę ſubeſt perplexitatem idẽ auctor ita definit lib. 18. eccl. hiſt. c. Tiberium ſolum imperaſſe annis 4. cum Iuſtino autem deceſſore annis tribus, ſic Paulus diaconus ei tribuit annos 7. Euagrius 4. lib. 5. cap. 21. Zonaras annos 3. meſ. 10. dies 8. Cedrenus, 4.

Hic in monumentis publicis phœniceis literis inſcribitur Tiberius Conſtantinus.

Mauricius ann. xx menſ. iiii) hic in publicis inſtrumentis ſcribebatur Mauritius qui & Tiberius & 20. annos regnauit Zonara auctore & Chronologia Harmenop. ſcripta manu & Nicephorus

phorus hiſt. eccl. lib. 18. Sigebertus & Hugo XXI. annos ei dant Cedrenus verò annos 20. menſ.3. dies 2.

PHOCAS ann. 8.) ſic Nicephorus Calliſtus lib. 18. eccl. hiſt. cap. vlt. & Zonaras Cedrenus. Sigebertus & alij.

Heraclius an. XXXI. vna cum filio) Sigebertus an. XXX. Paulus Diaconus ann. XXXI. vt & Nicepho. & Zonaras & Harmenop. notitia manuſcripta.

Conſtãtius filius huius an. XXVIII.) Mirum in modum hoc loco deprauata creduntur Nicephoriana, ſic ergo aliunde ſupplenda ſunt Heraclio turpiſſima ob inceſti pœnam morte extincto ſuccedit Conſtantius eius filius imperans ann. I. quem veneno extinguit Nouerca eadémque conſobrina ἐξαδέλφη & pro eo imperat cum filio Heraclona Vix annum integrum zonara teſte. at Hugo vtriſque tribuit biennium Paulus diaconus li. 18. in fin. Conſtantino Mauricij filio menſes 4. Martinæ & Heraclonæ annum vnum quem ſequitur Sigebertus, & Cedrenus Conſtantino menſes 4. Martinæ & Heraclonæ menſes duntaxat ſex tribuit omnibus non integrum annum. Senatus eiectis Martina & Heraclona cui & naſus abſciſſus eſt, Conſtantem Conſtantini veneno ſublati filium Heraclij nepotem imperio præficit cui præfuit an. 27. ſecundum Zonaram, Paulum Diaconum, & Cedrenum. His ita digeſtis animaduertere cœpi nõ adeò deprauata hic eſſe Nicephoriana imò nullo modo eſſe deprauata ſi modo hunc Conſtantinum quem facit Nicephorus imperaſſe

ann. 28. intelligamus eundem eſſe qui & conſtãs ab aliis appellatur. Nam & hunc cõſtantem fuiſſe quoque appellatum Conſtantinum ſcribit Sigebertus in eo tantum mendum erit, quod quem neptem dicere debuit, filium appellauit, quo mendo ſublato conſentiet Nicephorus cum notitia Harmenopuli manuſcripta, quæ Prætermiſſo Conſtantini Martinæ & Heraclonæ vix integro an. vnum amplius an. Conſtantino huic. 1. Cõſtanti tribuit nempe annos 28. hunc autem eſſe cõſtantinum quem pleríque conſtãtem vocant id etiam maximum argumentum eſt, quod in Sicilia occiſum hunc ſcribit Nicephorus hoc loco quod Cõſtanti huic conuenire ex Zonara diſcere licet, & ex Paulo diacono lib. 19. qui huic tribuit duntaxat ann. 27. cum ſcilicet Martinæ & eius priuigno filióque iam tribuiſſet annum vnum.

CONSTANS nepos Heraclij an. XVII,) hîc videtur emendandum Conſtantinus. Certum eſt enim hîc agi de Conſtantino Pogonato Cõſtantis filio orthodoxo ſub quo facta eſt 6. ſynodus anno. eius XIII. vt hîc adnotatur & Zonaras totidem. 17. annos ei tribuit vt & Diaconus qui an. eius XII. factam ſynodum eiuſmodi ait, cæteri autem & græci anno 13.

Iuſtinus filius huius an. x.) Et hîc emendandum videtur. Iuſtinianus. Is autem intelligendus qui Rhinotinetus à præciſo poſtea naſo dictus eſt.

Tiber. qui & abſimar an. VIII.) VII. duntaxat ei tribuũt Cedrenus Diaconuus, Hugo Zonaras, & Sigebertus ſicque hoc loco emẽdandum videtur.

IVSTINIANVS ſecundo. an. xi.)ſex duntaxat annos ei adſcribit Hugo. Sigebertus vero ſeptem Cedrenus ſex, vt & Græcus Theophanes Harmenopulus vero ſeptem: ergo perperam hîc legitur xi. & emendandum eſt vi. Anno huius iterati imperij ſecũdo ſcribit Theophanes Græcus auctor vt citatur à cõpilatoribus poſtremę editionis cõciliorum factos fuiſſe canones ſextę Synodi generalis in Trullo. Sancillius Synodi præfatio ad Iuſtinianum hunc Cõſtantini Pogonati filium manifeſtè innuit ſub eo factã eſſe eam ſynodum annum quoque quo ea facta eſt appellat ea ſynodus canone tertio annum à mũdo condito 6199. Indictione quarta, quem annum ita colligo. Anno Iuſtini iunioris 7. impletus fuit cyclus Paſchalis 532. à paſſione Chriſti erat ergo annus Chriſti 565. additis quippe 33. annis quibus vixerat ante paſſionem & conſequẽter annus mundi 6073. his addo reliquos 5. Iuſtini annos Tiberij. 5. Mauritij 20. Phocæ 8. Heraclij 31. Conſtanti Martinæ Heraclonæ Conſtantis 27. Conſtantini Pogonati 17. huius Iuſtiniani primi imperij annos 10. leontij 3. abſimari 7. fiunt an. 6205. ſex ſcil. amplius quàm oporteret. Sed Iuſtino forte 4. Tiberio 3. & ſequẽtibus aliquot anni videntur detrahendi.

Philippicus qui & Bardanes an. xi.) legendum ii. duobus ſecundum Diaconum Sigebertum Harmenopulum &c. Hugo ei adſcribit an. & 6. men.

Leo Iſaurus) hic & Conon Syrigena & Iconomachus nuncupatus eſt ei dantur hic anni. 25. ab Harmenopulo vero 24. men. 8. d. 25. à Diacono

ann. 24. in 2. d 22. rectius quàm alij omnes.
Cõſtantinus filius eius an. XXXIIII. men. II. d. XXV.) Hic Copronymus dictus eſt fuitque catulus Leone patre crudelior & Iconomachus nequiſſimus cui tribuit Harmenopulus an. 34. menſ. 3. Copronymus ideo dictus, quod dum baptizatur à patriarcha Germano cacans in ſancto lauachro magnum dedit præſagiũ quòd futurus eſſet eccleſiæ dei in ſcandalum. Sigebertus ei tribuit an. 35. Zonaras 34. men. 3. Diaconus an 55. m. 2. d. 26.
Leo chazazes an. 5.) hic erat filius Conſtantini Capronimi ex fœmina Chazaza.
Conſtantinus filius eius cum matre Irene an. x. m d. 11. an. 10. præciſe edit Sigebertus item Harm. Horum anno octauo celebrata fuit Nicææ ſecunda Synodus) idem Cedrenus & Paulus Diaconus. Sigibertus ait hanc ſynodum anno ſeptimo illorum inchoatam. In eius ſynodi Græco Titulo notatur factum eſſe anno mũdi 6296 indictione XI. in Diegeſi vero conciliorum lutetiæ edita anno mundi 6293. Chriſti. 794. Nam quod in editione Nomocanonis Hermeti legitur in eius titulo factam anno mundi 6696. mẽdoſum eſt & emendandum 6296.
Conſtantinus ſolus ann. VI. &c. & Irene mater ipſius ann. V. &c.) hæc indubitata ſunt.
Nicephorus an. 8. m. 9.) Cedrenus huic & filio Stauratio adſcribit annos nouẽ hic auxilio Eunuchorum ad imperium eſt prouectus vt alij ſæpe apud Romanos & græcos & pleróſque barbaros, longum eſſet numerare quot mala publicis im-

periorũ rebus ab Eunuchis acciderint. Summum & maximum illud fuit quod vnius Aëtij Eunuchi pactæ iam inter Carolum Magnum & Irenam Conſtantinopolitanam imperatricem nuptiæ ſint diſturbatæ ac proinde vtriuſque imperij occidentis & orientis reconciliatio & conſolidatio. Scitũ eſt illud Chryſaorij quod recitat Cedrenus cuidã ex principibus inſuſurratum εἰ μὲν ἔχεις εὐνοῦχον φόνευσον, εἰ δ' οὐχ' ἔχεις, ἀγόρασον καὶ φόνευσον hũc Nicephorũ Seleucenũ vocat Harmenopulus & addit ὁ ἀπὸ τυννικῶν ὁ συμπαθὴς ſed legẽdum ὁ ἀπὸ γεννικῶν. Id eſt generalis ſeu ex generali logotheta ad imperium euectus.

Michael gener ipſius) is cognomento Ranchabes γαμβρὸ, Nicephori annum vnũ imperat ſecundum Harmenopulum vel duos ſecundum Sigebertum & Diaconum an. 1. men. 9. d 11. ſecundum hunc Nicephorum. (quod de leone Armenio & ſecundo Michaele ſubditur congruit cæteris àuctoribus.) Secundi Michaelis legatos ait Sibertus inter cætera munera Ludouico imperatori & Francorum regi detuliſſe libros Dionyſij Ariopagitæ de hierarchia & petẽte Ludouico de Græco in latinum fuiſſe trãſlatos & Pariſius in ipſo ſacri martyris feſto cum gaudio ſuſceptos ſeculo repente miraculo ſanationis 19. ægrotorum. Anno huius Michaelis 8. quem facit à Chriſto 819. & à mundo condito 4788. ſcribit impletũ eſſe nouum magnum annũ ab initio mundi qui eſt annorum 532. quod etiam ratio diuiſionis oſtendit.

Nam Zonaraſei ſimiliter tribuit an. viii. & 9. menſ. ſed Cedrenus an. 9. menſ. 8.

Theophilus huius filius ann. xii. m. iii) idem ſcri-

bit Zonaras. Idē & Cedrenus ſed ei annos quindecim tribuit Sigebertus.

Theodora vna cum filio Michæle an. xiiii. m. I.) Sigebertus ait Michaelem & Theodoram imperaſſe annis xi. & poſtea Michaelem ſolum anno xiii. fit ſumma annorum 24. Nicephorus vero ei cum matre annos 14. & ſoli 11. tribuit fit ſumma annorum 25. cōſentit cum Nicephoro Cedrenus. In hoc igitur Michaële deſinit Nicephorus quem eo tēpore vixiſſe coniicere licet. Sane narrat Cedrenus hunc ad Michaëlum Balbum Theophili patrem epiſtolam pro ſacratum imaginum inſtauratione ſcripſiſſe. Huic Michaëli ſucceſſit Baſilius Macedo regnans an. 19. ſecundum Harmenopulum & cedrenum & Zonaram qui anno preterea vno cum Michaële eam imperaſſe ſcribunt. Sigebertus ei 17. an. adſcribit. Hic conſtituerat leges & iura Romana repurgare, ſed quod inſtituerat, filius eius leo imperator cognomēto Philoſophus prçſtitit & libros ſexaginta Baſilicorum & multas prӕterea Nouellas orbi promulgauit.

CAP. XIIII.

COlliguntur anni hoc modo, vt ſequitur.

Ab Adam vſque ad diluuium anni bis mille ducenti quadraginta duo.

A diluuio vſque ad turrin Nembroth anni quingenti viginti quinque.

A turri vſque ad , διχοτομήματα dimidiationes Abraham anni quadringenti viginti quinque.

Adimidiationibus vſque ad finem Abraham anno LXXVI.

Vniuerſi anni ter mille ducenti ſexaginta octo.

Ab Abraham vſque ad egreſſionem Iſraëlitarum anni quadringenti triginta.

Ab egreſſione vſque ad ædificationem templi domini anni ſeptingenti quinquaginta ſeptem.

Ab ædificatione templi vſque ad captiuitatem anni quadringenti vigintiquinque.

Vniuerſi anni quater mille octingenti octoginta.

A captiuitate vſque ad Alexandrum anni trecenti decem & octo.

Ab Alexandro vſque ad Chriſtum anni trecenti tres.

vniuerſi anni quinquies mille quingenti.

A Chriſto vſque ad Conſtantinum magnum anni trecenti decem & octo.

A conſtantino vſque ad Theophilum, indictione quinta anni quingenti triginta.

Vniuerſi anni ſexies mille trecenti quinquaginta

AD SVPERIVS CAP. XIIII NOTÆ.

SVperuacuum reor plura de hac ſumma collectione (Græci *συνοπτικὸν χρονικὸν* vocāt) differere aut commentari cum nihil in ea collectione fere veri aut ſuperioribus ſpecialibus computationibus cohærentis, aut conſentanei habeatur. Poſſe & alia huiuſmodi farinę multa ſuperaddere

ſynoptica chronica & inter cætera Græcorum Suidæ. Sed quid erit pretij cum & Suidas æque ſit deprauatus & ex Nicephoro ad verbum videatur exſcripſiſſe vſque ad Michaëlem, ſequentia verò vel ex ſe vel aliis recentioribus addidiſſe. vnde quęſo annum conditæ turris Nembrotæ diſcere potuerunt qui profecto ex canonicis libris elici non poteſt nec Hebraicis nec Græcis aut latinis. Cætera etiam ſunt aliter collecta quàm ſuperius colligi debere demonſtratum ſit.

Sic ergo colligere cœpimus prima & addere debemus extrema.

Ab Adã vſque ad Chriſti Natiuitatem anni 5508.

Ab Chriſti Domini natiuitate vſque ad ſalutiferam eius paſſionem reſurrectionem & in cœlos aſcenſum anni 33.

A Chriſti aſcenſu vſque ad ſeptimum Iuſtini Iunioris annum anni. 532. id eſt vnus magnus Paſchatos cyclus.

A ſeptimo Iuſtini anno vſque ad decimum tertium Theophili imperatoris annum quo fuit indictio quinta, quam nominat Nicephorus (quia Cedrenus ait eam imperium cœpiſſe initio indictionis octauæ) ſunt anni vniuerſi. 273. vniuerſi à Chriſto nato anni 828.

Sigebertus 843.

Ergo vniuerſi à condito mundo vſque ad vltimum annum Theophili anni 6336.

Perperam igitur hîc colligitur in Nicephori deprauata ſcriptura ſumma annorum 6350.

TRIPARTITÆ CHRONOLOGIÆ PARS ſecunda.

AVGVSTÆ

CAP. XV.

THeodora & Helene vxores Conſtantij patris Conſtantini Magni. Fauſta vxor Conſtantini magni. Euſebia Conſtantij. Helena magni Conſtantini filia vxor Iuliani τȣ̃ παραβάτȣ prævaricatoris Karita (ſeu Karito) Iouiniani, Seuera & Iuſta vxores Valentiniani Magni, Dominica Valentis, Galla & Placilla Theodoſii magni, Eudoxia Arcadii, Eudocia, Theodoſii Iunioris, Pulcheria Martiani, Verina, Leonis Magni, Ariadne Zenonis, Eadem Ariadnæ Anaſtaſii Euſemia Iuſtini primi, Thedora Iuſtiniani Magni. Sophia Iuſtini Anaſcaſia Tiberii. Conſtantina Mauritii, Leontia Phocę. Flauia Eudocia, & Martina Heraclii, Heracleone Conſtantini Iuſtiniani Leõtii, Abſimari, Philippici Theodoſii Iuſtiniani, Arrhemii Maria Leonis primi Iſauri Irene Chazara Cõſtantini Maria Eudocia Irene Athenea Leonis ſecundi qui Chazares Maria & Theodote Cõſtantini Thebano Staucatii; Procopia Michaelii, Theodoſia Leonis Tecla & Euſroſyne Michaëlis Theodora Theophili Eudocia Michaëlii Eudocia Baſilij.

al. Iuſtina.

videtur legendum ex aliis locis quæ cõtulit quæ & Eudocia.

al. Theophanio.

Ad ſupraſcriptum Auguſtarum catalogum quanta potuimus fide à nobis emaculatum nihil adnotandum arbitratus ſum hanc otioſis curam lubenter tranſmittens, poſſunt autem ex Cedreno Zonara & aliis tam horum quàm ſequentium imperatorum coniuges addiſci. Ex Suetonio verò Spartiano Capitolino Lampridio &c. ſuperiorum Auguſtorum coniuges vt Linia Auguſti Plotina Traiani, Sabina Hadriani Fauſtina D. Pii. & alia Fauſtina D. Marci.

REGES DECEM TRIBVVM ISRAEL IN SAMARIA

à temporibus Roboam *filij* Salomonis, *vſque ad traductionem in* Aſſyrios *tribuum decem ſub* Ezechia *rege* Iudeæ.

Cap. 16.

1 HIEROBOAN ſeruus Salomonis, vngitur ab Achia propheta: quòd dominus ipſius Salomon declinaſſet ad alienigenas vxores, & externas ceremonias illarum.

Nabath filius ipſius: annis. 2. 2
Baſa: hic deleuit domum Hieroboam. annis. 24. 3
Hela filius illius, ſub quo I E V propheta: annis. 2. 4
Zamri ſeruus eius, qui illum interfecit: menſibus, 7. 5
Amri: annis 12. 6
Achab filius eius: ſub quo Elias propheta clauſit cœlum, & interfecit ſacerdotes Baal. annis 22. 7
Ochoſſias filius huius: annis 2. 8
Ioram frater eius, quem occidit Ieu ſecundum verbum Domini: ſubque hoc propheta fuit Heliſſæus. annis 12. 9
Ieu: vnctus à diſcipulo Heliſſæi ad exitium domus Achab, ſecundum prophetiam Eliæ. ann. 28. 10
Ioachaz: quem aflixit vaſtans regnum ipſius Azael, rex Syriæ. annis 17. 11
Ioas: ſub quo Heliſſæus propheta victoriam de Syris prædixit, & miracula edidit. annis 16. 12
Hieroboam: ſub quo Ionas propheta. annis 14. 13
Zacharias: in quo completa fuit prophetia Heliſſæi: promiſerat enim Deus per hunc Ieu, duraturos ab ipſo reges Iſraeliticos in quartam progeniem. huius ſunt menſ. 6. 14
Sellum, interfector Zachariæ: menſ. 1. 15
Manahem: ann. 10. 16
Phaceeas filius Manahemi ann. 2. 17
Phacea filius Romeliæ: ann. 20. 18
Sub quo fuerunt Eſaias & Naum prophetæ.
Oſee filius Elæ interfector Phaceæ: annis 9. 19

Huius tempore Salamanaſſer Aſſyriorum rex cepit totam Samariam, & regem ipſius & totum Iſrael, exceptis duabus tribubus Iuda & Beniamin: cum eſſet rex Hieroſolymis Ezecias. Introduxit autem in terrã illam Chutæos, vt vocantur: collocauitque in Samaria, & vrbibus à ſe vaſtatis atque captis. Hi ſuis diis ſeruiebant: & ideo Deus iratus, immiſit eis leones, à quibus illi deuorabantur. Hac re & cauſſa cognita Rex Aſſyriorum miſit Iſraelitas ad eos, cum Sacerdotibus, qui ipſos docerent legem & venerationem Dei æterni. Admiſerunt autem tantummodò ſcripta Moyſis: & colentes Deum æternum, non reliquerũt idola. Horum poſteri ſunt Samaritæ in hodiernũ diem, ſolum Pentateuchos conſeruantes, & fugientes conſuetudinem Iudæorum.

PONTIFICES IN ISRAEL.

1 AARON ab Abraamo ſeptimus, reliquit filios duos, Eleazar & Ithamar.

2 Eleazar, ſub quo deceſſit Moyſes, & eſt diuiſa terræ poceſſio per Ioſuam, & tabernaculum teſtimonij fixum in deſerto.

3 Phinees Eleazari F. cum omnibus ſenioribus populum iudicans Abiu. Bechi. Ozi.

4 Heli, ex Ithamar.

5 Achitoph, ſub quo Samuel.

6 Abiathar, cum Dauide.

7 Zadoc, ex domo Eleazari.

Achimas, Axariæ F. filij Amariæ. 8
Azarias, ob ardentem affectionem amoris erga 9
Deum, qui eſt ſcilicet ζῆλος θεοῦ interfectus.
Azaria, qui prohibuit Oziam ingreſſu in loca 10
ſacra.
Vrias fidelis Eſaiæ. 11
Sommas, prauus & libidinoſus, tempore Ezeciæ 12
regis.
Eliacim, Sellum F. 13
Chelcias, ſub Ioſia rege optimo. 14
Sareas tempore eo quo Iudæi captiui abducti 15
ſunt Babylona à Nabuchodonoſore.
Ioſſedech, quem Iezeciel Saduc nominat. Hic fuit 16
Babylone inter captiuos.
Ieſus, filius eius: qui rediit in patriam, & tem- 17
plum inſtaurauit cum Zorobabel.
Ioacim, Ieſu F. 18
Eliaſib, filius Ioacim. 19
Iodae, Eliaſibi F. ſub quo Neemias inſtaurauit 20
Hieroſolyma, & muros refecit.
Ionas. 21
Iaddo, tempore Alexandri regis Macedonum. 22
Onias. 23
Simon, Dei amans. 24
Eleazar, frater Simonis: ſub quo tranſlatæ fuerunt 25
ſacræ ſcripturæ, tempore Ptolemæi regis.
Manaſſe. 26
Onias, Simonis F. 27
Simon Oniæ F. cuius meminit Ieſus Sirach F. in
ſapientia ſua. 28
Simonis filii tres, Onias, Iaſon, Menelaus. Hi ad- 29

uerſati ſibi mutuò, ſeſe euerterunt. Horúmque temporibus illa facinora deſignauit Antiochus, ſublato Menelao.

30 Alcimus alienigena, conſtitutus Menelai loco ab Antiocho.

31 Iudas Maccabæus, & Ionathas, & Simon cum fratribus.

32 Iohanes, qui & Hyrcanus, Simonis F.

33 Ariſtobulus, Hyrcani F. qui poſt Alexandram matrem necatam, diadema ſibi impoſuit.

34 Iohanes, qui & Iannæus & Alexander.

35 Hyrcanus, quem Ariſtobulus frater eius expulit: Pompeius verò Imperator confugientem ad ſe Hyracanum reſtituit. Quo tempore ſubiecti fuerunt Romanorum ditioni Iudæi. Ac Ariſtobulus quidem vinctus Romam mittitur à Pompeio: Hyrcanus autem capitur à Partis: Antigonus verò filius Ariſtobuli & ipſe interficitur.

36 Ananelus Alienigena, quē conſtituit Herodes.

37 Ariſtobulus, Hyrcani F. gener Ananeli, ſublatus ab Herode.

38 Ananelus, iterum ab Herode conſtitutus.

39 Simon, Boethi F. ſocer Herodis.

40 Matthias, Theophili F.

41 Ioazar, filius ſocrus Herodis: ſub quo natus eſt Chriſtus.

42 Eleazar.

43 Ieſus. Oſiæ F.

44 Ioazar.

45 Ananus: ſub quo Chriſti manifeſta doctrina &

miracula ſunt inchoata. Hunc Ananum Gratus præſes Rom. dignitate & munere priuauit, conſtituto illius loco Iſmaelo.

Eleazar. Anani F. 46

Simon. 47

Cayphas, qui & Ioſeph. gener Anani. Annus autem magiſtratus erat Pontificum ſub præſidibus Romanis à quibus & muneris illius principatus conferebatur. Cayphas igitur Pontifex fuit anno eo in quem incidit paſſio CHRSITI. Hunc remouit Vitellius, prætor Romanus. 48

Ionathas, Anani F. 49

Theophilus, frater huius. 50

Simon. 51

Ionatas, Anani F. iterum. 52

Matthias. 53

Aelionæus, qui & Ioſephus. 54

Ananias, quem vinctum Quadratus miſit Romam. 55

Iſmaelus. 56

Ioſephus, conſtitutus à Nerone 57

Ananias, qui ſuſtulit Iacobum fratrem Domini, cui Paulus dixit: Percutiet te Deus, paries albate. Hunc Agrippa ſecundus remouit. In Hieroſolymorum autem obſidione à ciuibus occiditur. 58

Ieſus, Damnæi F. 59

Ieſus, Gamalieli F. 60

Matthias, ſub quo inchoatur bellum aduerſus Romanos. 61

Phinees: qui productus fuit à Romanis. in quorum manus deuenerat, populátibus Hieroſolima. 62

Cuius tempore Titus vrbē cepit, & incendit templum.

NICEPHORI NOMINA PATRIARCHARVM HIEROSOLYMIS *poſt* CHRISTI IESV *in cælos aſcenſionem.*

1 IAcobus, frater Domini: anni 26.
2 Simeon Cleopæ fratris ipſius F. & martyr, annis 23.
3 Iuſtus, annis 6.
4 Zacharias, annis 4.
5 Thobias annis 4.
6 Beniamin, annis 2.
7 Ioannes ann. 2.
8 Matthæus, annis 2.
9 Philippus, annis 1.
10 Seneca, annis 4.
11 Iuſtus, annis 4.
12 Leui, annis 4.
13 Ephraim, annis 2.
14 Ioſeph, annis 2.
15 Iudas, annis 2.
16 Marcus, annis 8.
17 Caſſianus, annis 8.
18 Publius, annis 5.
19 Maximus, annis 4.
20 Iulianus, annis 2.
21 Gaianus, annis 3.
22 Symmachus, annis 2.
23 Caius, annis 3

Iulianus ann. 4. 24
Elias, ann. 2. 25
Capito, ann. 4. 26
Maximus, ann. 4. 27
Antoninus, ann. 5. 28
Valens ann. 3. 29
Dolichianus, ann. 2. 30
Narciſſus, ann. 4. 31
Dius, ann. 8. 32
Germanion, ann. 4. 33
Gordias ann. 5. 34
Narciſſus iterũ martyr. an. 10 35
Alexander, martyr, an. 15. 36
Mazabenes, ann. 24. 37
Hymenæus, ann. 23. 38
Zabdas, ann. 10. 39
Hermon, ann. 9. Hactenus imperatores alieni 40
à Chriſtiana religione, & Chriſtiani afflicti fuerũt.

NICEPHORI, POSTQVAM CHRISTIANI FVERVNT *imperatores, epiſcoporum Hieroſolymis nomina.*

MAcarius, qui in Synodo fuit, ann. 20. 41
Maximus, ann. 6. 42
Cyrillus, expulſus ab Arianis, huius loco conſti- 43
tuuntur tres, Arſenius, Heraclius, & Hilarius Et
rurſum reuocatus tẽpore Gratiani, in ſecunda Sy-
nodo: inuentus fuit Conſtantinopoli, ann. 62.
Iohannes, ann. 16. 44

45 Paulinus, ann. 20.
46 Iuuenalis, qui fuit in duabus Synodis, Epheſi & Chalcedone, ann. 38.
47 Theod. à expulſis Marciano, & rurſũ Iuuen. an.
48 Anaſtaſius, ann. 18.
49 Martyrius, ann. 8.
50 Saluſtius, cuius tempore ſeparauit ſe epiſcopus Romæ, propter coniunctionis, edictum zenonis, ann. 8.
51 Elias, expulſus ab Anaſtaſio Imperatore, ann.
52 Iohannes, ann. 11.
53 Petrus, tempore Iuſtiniani Imperatoris, ann. 20.
54 Macarius expulſus, ann. 2.
55 Euſtochius, ann. 1.
56 Macarius iterum, ann. 4.
57 Iohannes, ann.
58 Amos, ann. 8.
59 Iſaacius, ann. 8.
60 Zacharias, ante vrbem captam ann. 24.
61 Modeſtus, ann. 1.
62 Sophronius, ann.

NICEPHORI EXPOSITIO NOMINVM EPISCOPORVM *romanorum, poſt Chriſtum & Apoſtolos*

1 PEtrus apoſtolus, ann. 2.
2 Linus, ann. 12.
3 Anencletus, ann. 2.
4 Clemens, ann. 9.
5 Euareſtus, ann. 9.

Alexander, ann. 12 6
Xyſtus, ann. 9. 7
Teleſphorus martyr, ann. 10. 8
Hyginus, ann. 4. 9
Pius, ann. 15. 10
Anicetus ann. 2. 11
Soterichus, ann. 9. 12
Eleutherius, ann. 15. 13
Victor, qui in Synodo fuit celebrata in Palæſtina, 14
die Paſchatos, ann. 12.
Zephyrinus, ann. 19. 15
Calliſtus, ann. 8. 16
Vrbanus ann. 7. 17
Pontianus, ann. 3. 18
Anteros, menſe vno. 19
Flauius, martyr ſub Decio, ann. 15. 20
Cornelius, qui remouit Nouatum, euerſorem 21
pœnitentię, ann 3.
Lucianus, ann. 2. 22
Stephanus, ann. 9. 23
Xyſtus, ann. 2. 24
Dionyſius, ann. 8. 25
Felix confeſſor ſub Valeriano, ann. 5. 26
Eutychianus, menſ. 8 27
Caius, ann. 15. 28
Marcellinus, ann. 2. Hactenus Imperatores alieni 29
fuere à religione Chriſtiana, & infeſti hanc colentibus. Sub Chriſtianis autem Imperatoribus Romni epiſcopi fuere:
Euſebius, ann. 1. 30
Miltiades, ann. 4. 31

32 Silueſter, cuius tempore Nicena Synodus celebratur ann. 28.
33 Marcus ann. 12.
34 Iulius, ann. 15.
35 Liberius, exterminatus à Conſtantio Ariano, an. 6
36 Felix, ann. 1.
37 Siricius, ann. 15.
38 Anaſtaſius, ann. 3.
39 Innocentius, ann. 15.
40 Zoſimus, ann. 8.
41 Bonifacius, ann. 4.
42 Celeſtinus, ſub quo Epheſina Synodus, ann. 21.
43 Xyſtus, ann 8.
44 Leon, ſub quo Calcedonia Synodus, ann. 21.
45 Hilarion, ann. 6.
46 Simplicius, cuius ſunt epiſtolę ſcriptę ad Antiochenos, contra Martium Neſtorianum, ann. 14.
47 Felix, qui ſeparauit ſe ob edictum Zenonis de coniunctione.
48 Gelaſius, ann 5.
49 Anaſtaſius, ann. 2.
50 Symmachus & cum hoc Laurentius, ann. 14.
51 Hormiſdas, qui Iuſtiniani temporibus Chalcedoniam Synodum in ſacros codices retulit, ann. 10.
52 Iohannes, ann. 3.
56 Agapetus, ann, 1.
57 Siluerius, an. 2.
58 Vigilius, ann 5.
59 Pelagius ann. 8.
60 Ioannes. ann. 5
61 Benedictus, an. 4.

Pelagius alter, ann. 10. 62
Gregorius, ann. 13. 63
Sabinianus, an. 1. 64
Bonifacius menſ. 8. 65
Bonifacius alter, ann. 7. 66

NICEPHORI CATALOGVS EPISCOPORVM BYZANTII

poſt chriſtum & Apoſtolos.

ANdreas apoſtolus præco Byzantij fuit Euangelij. Extraxit ædem, in qua precibus piis imploraretur Deus, vltra regionem Argyropoli: & ordinauit epiſcopú vrbis illius Stachyn, cuius meminit Apoſtolus in epiſtola ſcripta ad Rom. 1

Stachys ann. 16 2
Oneſimus, ann. 14 3
Polycarpus an. 18. 4
Plutarchus an. 16. 5
Sedecion, ann. 9. 6
Diogenes, ann. 15 7
Eleutherius, an. 7. 8
Felix, ann. 5. 9
Policarpus, an. 17. 10
Athenodorus, ann. 4. Hic extruxit alteram ædem in topotheſia, cui nomen Olea, ibíque conuentus habebat eccleſiaſticos, 11
Euzoius, ann. 16. 12
Laurentius, ann. 11. menſ. 6. 13
Alypius, ann. 13. menſ. 6. 14
Pertinax, vir conſularis Senatus Romani, ann. 15

19. mẽſ. 10. diebus 5. Hic aliã ædẽ extruxit in loco maritimo, cui nomen Ficus: eam appellauit Irenẽ.
16 Olympianus, ann. 11.
17 Marcus ann. 13.
18 Cyriacus, ann. 16.
19 Caſtinus. ann. 7. Hic Byzantij, in loco cui nomẽ Petrium ædem ad preces extruxit, ſanctæ Euphemiæ titulo, quæ tunc martyr facta fuit.
20 Titus, ann. 35. menſ. 6.
21 Domitius, frater Probi Imper. ann. 24. M. 6.
22 Probus, filius huius Domitij, ann. 12. Hi omnes fuerunt Epiſcopi Byzantij, antequam declararetur Imp. Conſtantinus Magnus Byzantij, propter bellũ contra Licinium, ob Metrophanẽ epiſcopũ.
23 Metrophanes, filius Domitij paulo antè nominati & frater Probi epiſcopi, & filius fratris Probi Imperatoris, ann. 10.
24 Alexander, vixit an. 98. & epiſcopus fuit ann. 63.
25 Paulus confeſſor, ann. 3. electus à Conſtantio.
26 Euſebius, Arianus declaratus: qui prius fuerat Berythi, deinde Nicomediæ, ann. 12.
27 Macedonius, presbyter eccleſiæ Conſtantinopoli, oppugnator ſancti Spiritus, ann. 12.
28 Eudoxius Arianus, qui prius fuerat Germaniciæ, deinde Antiochiæ, ann. 10.
29 Demophilus Arianus, qui prius fuerat Berrhœæ in Thracia, ann. 11. M. 5.
30 Euagrius, manibus impoſitis factus ab Euſtathio Antiochiæ, & ſtatim exterminatus à Valente.
31 Gregorius Nazianſi præfuit eccleſiæ, an. 12. & rediit ad vitam priuatam.

Nectarius axiomaticus, à patribus centum quin- 32
quaginta ſimul baptiſatur, & ordinatur Epiſco-
pus, ann. 16. M. 3.
Iohannes, presbyter Antiochiæ, cognomento 33
Chryſoſtomus, ann. 5. M. 6.
Iohanne exterminato, Arſacius presbyter frater 34
Nectarij, ann. 2.
Atticus, presbyter Conſtantinopolita, ann. 20. 35
Siſinnius, preſbyter eiuſdem eccleſiæ, ann. 2. 36
Neſtorius, venenator hominis Chriſti, cum Deum 37
negaret eſſe: preſbyter Antiochiæ, ann. 3. M. 2.
Hoc Oaſin in exilium acto,
Maximianus, preſb. Cõſtantinopolita, ann. 2. M. 5. 38
Proclus, à Siſinnio factus epiſcopus Cyzici: vbi 39
non receptus, cum alterum legiſſent Cyziceni, pri
uatus ſtudiis operam dedit. Mortuo autem Ma-
ximiano, ſolium eſt ſortitus Principis Vrbis. Hic
ab Imperatore Theodoſio minore impetrauit, vt
liceret Pityunte Conſtantinopolim transferre re-
liquias Iohannis Chryſoſtomi, ann. 12. M. 3.
Flauianus, preſbyter Conſtantinopolita, ann. 1. 40
M. 10. Hoc deiecto à Dioſcoro, in illa inſidioſa
ſynodo Epheſi.
Sufficitur Anatolius preſbyter, & à reſponſis Dio- 41
ſcori, ann. 8. M. 8.
Gẽnadius preſbyter Conſtãtinopolita, an. 13. M. 2. 42
Acacius preſbyter, curator alendis orbis, hæreti- 43
cus, ann. 17 M. 9.
Phrabitas, preſbyter S. Theclæ Sycis, M. 3. D. 17. 44
Euphemius, preſbyter Conſtantinopolita & cu- 45
rator pauperibus alendis in noua vrbe, an. 6. M. 6

Hoc expulſo ab Imperatore Anaſtaſio,

46 Macedonius, preſbyter Conſtantinopolita, & vaſorum cuſtos, ann. 6.

47 Timotheus, preſbyter Conſtantinopolita, & cuſtos vaſorum, ann. 6.

48 Iohannes, Cappadox preſbyter, & ſyncellus illius ann 1. M. 10.

49 Epiphanius, preſbyter Conſtantinopolita, ſub Iuſtiniano, ann. 16. M. 3.

50 Anthimus Trapezunti epiſcopus, menſ. 10. Hoc remoto, congregata Synodo aduerſus Seuerum,

51 Menas preſbyter, & præfectus hoſpitio Sampſorum, ann. 16. M. 6.

52 Eutychius preſbyter, & monachus in monaſterio Amaſiæ, ann. 12. M. 2. Hoc eiecto à Iuſtiniano, Imperij ipſius anno 38. eo quòd nō reciperet edictum ipſius, de corpore Chriſti experte omnis labefactationis.

53 Iohannes preſbyter Antiochiæ, ex numero Scholaſticorum, ann. 12. M. 7.

54 Eutychius, iterum ſub Iuſtiniano reſtitutus, confecit ann. 4. M. 6.

55 Iohannes diaconus Conſtantinopoli, Ieiunator, temporibus Tiberij, ann. 13. M. 5.

56 Cyriacus preſbyter eccleſiæ eiuſdem, & œconomus, ann. 11.

57 Thomas, diaconus eccleſiæ eiuſdem, & Sacellarius, ann. 3 M. 5.

58 Sergius, diaconus eccleſiæ eiuſdē, an. 8. M. 7 D. 21.

59 Pyrrus, preſbyter eiuſdem eccleſiæ, monachus, & Monaſteriorum magiſter, & præcipuus Chryſo-

poli. Orta autem ſeditione contra ipſum, ſeceſſit, ann. 2. M. 9. D. 9.
Paulus, presbyter eiuſdem eccleſiæ, & œconomus ann. 2. D. 26. Pyrrus reſtitutus M 4. D. 23. 60.
Petrus, curator acbipiendis hoſpitibus in eadem eccleſia, ann. 12. M. 7. 61
Thomas, diaconus eiuſdem eccleſiæ, & cartarum cuſtos, ann. 2. M. 7. 62
Iohānes presbyter, & cuſtos vaſorum Magnæ eccleſiæ, ann. 5. M. 9. 63
Conſtantinus, diaconus eccleſiæ eiuſdem, cuſtos vaſorum & œconomus, ann. 1. M. 11 D. 7. 64
Theodorus presbyter, eiuſdem eccleſiæ, ſyncellus & cuſtos vaſorum, ann. 2. M. 3. 65
Georgius presbyter Syncellus & vaſorum cuſtos, ann. 3. M. 3. Theodorus reſtitutus an. 1. M. 10. 66
Paulus, ex laicis à ſecretis, 67
Callinicus, presbyter & cūſtos vaſorum Blachernis, an. 12 exterminatus à Iuſtiniano Rhinotmeto. 68
Cyrus presbyter & monachus, ex Trogeſſo Amaſtridos, ann. 6. expulſus à Philippico. 69
Iohannes diaconus & cartarum cuſtos in Oeconomio, ann. 3. 70
Germanus epiſcopus Cyzici & confeſſor, ann. 15. eiicitur ab impio Leonte Iſauro. 71
Anaſtaſius, presbyter & Syncellus, ann. 24. 72
Conſtantinus, monachus & epiſcopus Syllæi, an. 12. Huic caput amputatur. 73
Nicetas, presbyter ſanctorum Apoſtolorum, & monaſteriorum magiſter, eunuchus, ann. 13. M. 4. 74
Paulus Cyprius diaconus, orthodoxus & cōfeſor 75

ann. 5. M. 6.
76 Taraſius, à ſecretis, an. 21. D. 2.
77 Nicephorus, à ſecretis, monachus factus, expulſus ab impio Leonte Armenio, ann. 9
78 Theodotus Caſſiteras, ann. 15.
79 Antonius, ex Syllæo, ann. 12
80 Iohannes preſbyter & ſyncellus, inſidiatus ſibi ipſi, ann. 9.
81 Methodius confeſſor, ann. 4 M. 3.
82 Ignatius eunuchus, ann. 11. M. 5.

NVMERATI A NICEPHORO EPISCOPI ALEXANDRINI *in Ægypto.*

1 Marcus euangeliſta, an. 2
2 Annianus, ann. 22.
3 Abilius, ann. 12.
4 Cerdo, ann. 10.
5 Primus, ann. 12.
6 Iuſtinus, ann. 10.
7 Eumenes, ann. 13.
8 Marcianus, ann. 10.
9 Celadion, ann. 10.
10 Agrippinus, ann. 14.
11 Iulianus ann. 15.
12 Demetrius, ann. 10.
13 Heracleas, ann. 46.
14 Dionyſius expulſus ab Imperat. Valeriano an. 17.
15 Maximianus, ann. 8.
16 Theonas, ann. 19.

Petrus martyr, ann. 11. Hactenus ex diuerſis gentibus, & non Chriſtiani Imperatores fuerũt vſque ad Conſtantinum Magnum. Poſt Conſtantinum autem M. Alexandrini Epiſcopi ita numerantur. 17
Achilas, ann. 1. 18
Alexander, qui fuit in prima Synodo, ann. 23. 19
Athanaſius, ſæpe expulſus ab Arianis: cui primùm eiecto, ſuffecerunt Ariani ſuæ quendam factionis Gregorium. 20
Hic expulſus eſt à Conſtantio, & rurſum factus Athanaſius epiſcopus. 21
Georgius Cappadox, deiecto denuò Athanaſio, ann. Athanaſius tertiò, itémque quarto epiſcopus factus. Vniuerſi anni huius ſunt 46. 22
Petrus, expulſus à Valente, ann. 1. 23
Lucius Arianus, ann. 5. 24
Petrus iterum, ann. 1. 25
Timotheus, qui in ſecunda ſynodo fuit, ann. 8. 29
Theophilus, ann. 28. 27
Cyrillus, qui Epheſi in priore ſynodo fuit, conflata contra impium Neſtorium, ann. 32. 28
Dioſcorus, in ſynodo poſteriore Epheſi incidioſa & praua, ann. 5. Remouetur ſeu detrahitur à 4. Synodo, coacta Chalcedone. 29
Proterius orthodoxus, occiſus in lacu ſacro ſeu diuino, ann. 6. 30
Timotheus Ælurus, ann. 2. 31
Timotheus Albus, ann. 15. 32
Petrus Mongus, ann. 1. 33
Iohannes expulſus, ann. 3. 34
Petrus iterum ann. 6. 35

36 Athanaſius hæreticus, ann. 7.
37 Iohannes, ann. 9.
38 Iohannes alius, ann. 11.
39 Dioſcorus, ann. 3.
40 Timotheus, tempore Iuſtiniani imperatoris
41 Gaianus, ann. 1.
42 Theodoſius ann. 2.
43 Paulus, ann. 2.
44 Zoilus, ann. 7.
45 Apollinaris, ann. 19.
46 Iohannes, ann. 11.
47 Eulogius, ann. 27
48 Theodorus Scribon, ann. 2.
49 Iohannes Cyprius, nominatus Miſericors, an. 10.
50 Georgius, ann. 14
51 Cyrus, ann. 10.
52 Petrus, ann. 10.

EPISCOPI ANTIOCHIÆ NVMERATI ET NOMInati à Nicephoro.

1 PEtrus apoſtolus, anni 2.
2 Euodius, annis 23.
3 Ignatius, Deo plenus, martyr factus Traiani temporibus, annis 4.
4 Heron, annis 20.
5 Cornelius, annis 13.
6 Heros annis 6.
7 Theophilus, annis 13,
8 Maximianus, annis 13.

Serapion, annis 25. 9
Aſclepiades, annis 9. 10
Philetus, annis 8. 11
Zebinus, annis 6. 12
Babylas, martyr factus temporibus Decij, an. 13. 13
Fabius annis 9. 14
Demetrianus, annis 4. 15
Paulus Samoſatenſis, annis 8. 16
Domnus, annis 2. 17
Timæus, annis 10. 18
Cyrillus, annis 15. 19
Tyrannus, annis 13. 20
Hactenus alieni Imperatores fuere à Chriſtiana doctrina, & hanc colentibus infeſti. Poſtquam autem eſſe Imperatores Chriſtiani cœperunt, hi nominantur:
Vitalis, annis 6. 21
Philogonius, annis 5. 22
Paulus annis 5. 23
Euſtathius, qui fuit in prima ſynodo Nicena primarius. Idem eijcitur ab Arianis, annis 18. 24
Poſt quem præſederunt Ariani.
Eulalius, annis 3. 25
Euphronius, annis 8. 26
Phacellius, tempore cuius celebrantur encænia eccleſiæ magnæ Antiochiæ, annis 12. 27
Stephanus, annis 3. 28
Leontius, annis 8. 29
Eudoxius, annis 2. 30
Ananius, annis 4. 31
Meletius confeſſor, expulſus à Valente, annis 25. 32

33 Euzoius Arianus, annis .
34 Meletius rurſum, cum affuiſſet in conuentu ſecundæ ſynodi Conſtantinopoli.
35 Flauianus, annis 20.
36 Porphyrius, annis
37 Alexander, annis
Theodotus, annis 4.
38 Iohannes, qui fuit in tertia ſynodo Epheſi, an. 18.
39 Domnus, in altera ſynodo Epheſi inſidioſa, an 8.
40 Maximus præſens in ſynodo Chalcedone, quæ 4. numeratur. hic expulſus fuit ob lapſum an. 4.
41 Baſilius, annis 2.
42 Acacius, quo præſidente vrbs corruit, annis 1.
43 Martyrius, annis 13.
44 Iulianus, annis. 15
45 Petrus Fullo eiectus à Zenone, annis 3.
46 Iohannes, eiectus poſt menſes tres.
47 Stephanus ann. 3.
48 Stephanus alius, annis 1.
49 Calaudion, annis 4.
50 Petrus Fullo rurſum,
51 Palladius, annis 10.
52 Flauianus, expulſus ab Anaſtaſio Imperatore, an. 7
53 Paulus eiuſdem tempore, annis 3.
54 Euphraſius, oppreſſus ruina vrbis, annis 5.
55 Euphraimus, tempore Iuſtiniani, annis 18.
56 Domnus, annis 14.
57 Anaſtaſius, annis 11.
58 Gregorius, annis 24.
59 Anaſtaſius iterum, annis 6.
60 Anaſtaſius alius, annis 9.

07-25
BA572
M667

Coll. 23|ii|06
(D)| PRBtm
I: A-N8; 192p., [8] f
II: ✠8 ✠4 A-E8; [12],
141 [i.e., 39],
[1] f.